

Igra, vredna zlate medalje

FINALNA NOGOMETNA TEKMA JUGOSLAVIJA — DANSKA
3:1 (2:0) — NAJBOLJŠA IGRA NA OLIMPIJSKEM TURNIRJU
— OBRAMBA JUGOSLOVANOV IGRALA V VELIKEM SLOGU
— GALIĆ IZKLJUČEN ŽE V PRVEM POLČASU

TAKRAT, KO SO JUGOSLOVANSKI NOGOMETASI ZAPUSCALI LETALIŠČE V ZEMUNU, SMO JIM ŽELELI MNOGO SRECE, MED NAMI JE BIL MNOGO VELIKIH OPTIMISTOV, KI SO TRDILI, DA JE JUGOSLOVANOM ODPRTA POT DO ZLATE MEDALJE. ŽELJA JE BILA ŽE ZARADI TEGA, KER SO NASI NOGOMETASI ŽE TRIKRAT ZAPOREDOMA OSVOJILI NA OLIMPIJSKIH TURNIRJIH SREBRNO MEDALJO IN JE BIL TOREJ ŽE ČAS, DA PRIDE V JUGOSLOVANSKE VITRINE TUDI ZLATA MEDALJA.

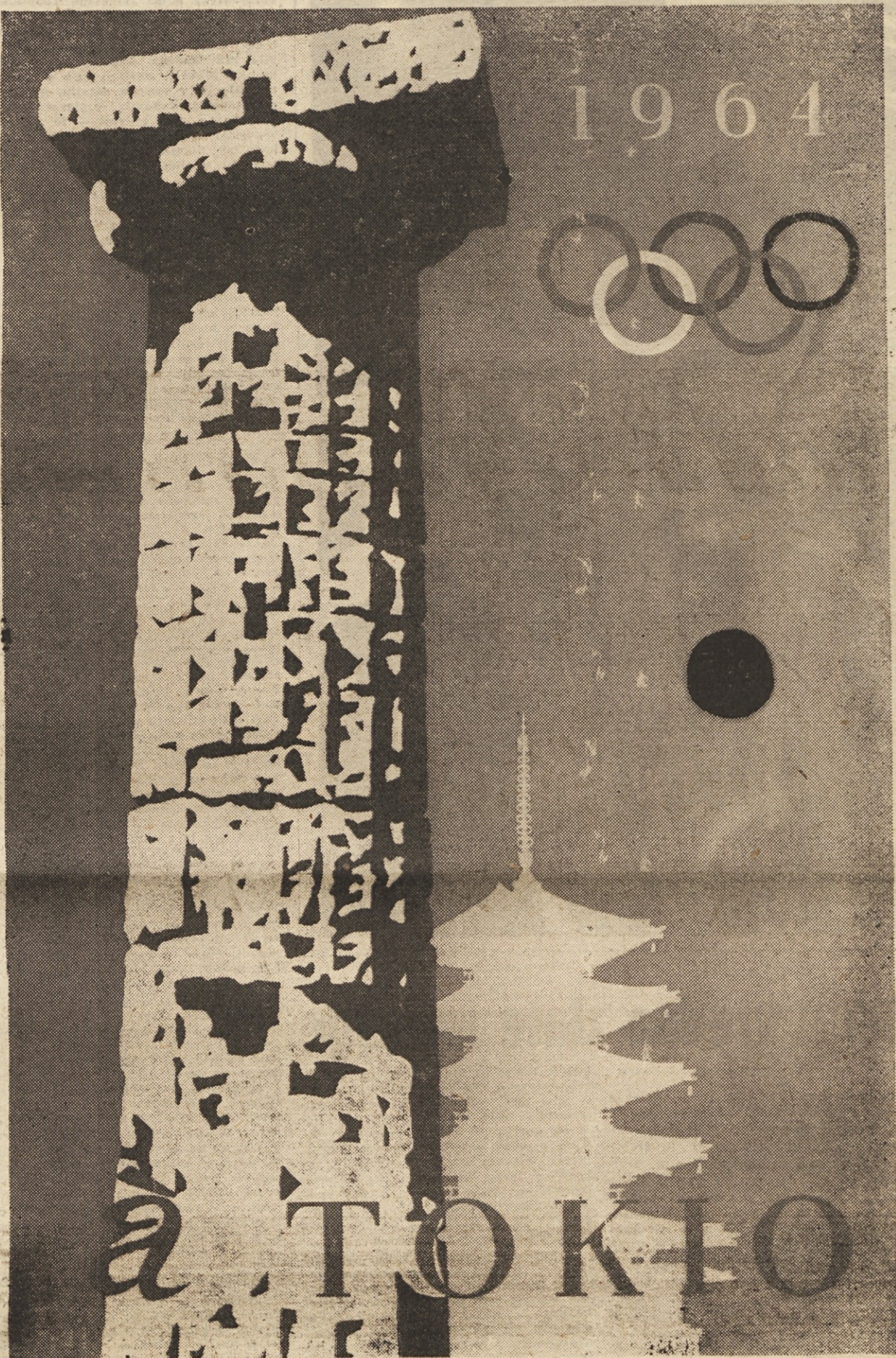
Jugoslovani so slabo začeli. Prve tokme z ZAR in Turčijo niso pokazali nič posebnega, le nekoliko boljša je bila igra z Bolgari, ki pa se je končala z neodločenim rezultatom 3:3 — kar je bilo dovolj, da smo se skozi šivankino uho plavirali v zaključni del nogometnega tekmovanja na olimpijskih igrah. Naš naslednji nasprotnik je bila reprezentanca Italije in le sreči se imamo zahvaliti, da so jugoslovanski nogometaši preskočili tudi to oviro. V tej tekmi so namreč igrali izredno slabo, napad je bil skorajda popolnoma jalov, strel na gol ni bilo... K sreči je dovolj dobro posredovala naša obramba, najboljši mož na igrišču pa je bil Vidinić, ki se je v vratih mnogo bolj izkazal kot Šoškič. Tekma se je končala brez golov in morali so igrali podaljsek, kar je prineslo vsaki enajstotici po en gol — druge rešitve torej ni bilo, vmes je morala poseči sreča.

Generalni sekretar Nogometne federacije je vlekel enega izmed dveh listkov — na enem je bilo napisano Jugoslavija, na drugem pa Italija. Ves stadion je v popolni tišini pričakoval, katera beseda bo prišla iz ust generalnega sekretarja, vsi prijatelji Jugoslavije pa so seveda skočili na noge in zavriskali od sreče, kajti generalni sekretar je s tresočim glasom dejal: Jugoslavija! Tako smo se torej uvrstili v finalno tekmo, kjer smo

naleteli na nepričakovanega nasprotnika. Danci so namreč priredili največje presenečenje olimpijskega nogometnega turnirja, kajti premagali so favorizirane Madžare z 2:1 in si tako že vnaprej zagotovili srebrno medaljo. Mimogrede povedano, Danci so zaigrali odlično, tako da je bilo težko verjeti, da bi v tekmi z Jugoslavijo lahko ponovili tako igro.

V soboto zvečer je bil stadion Flaminio zaseden skoro do zadnjega kotička. Na sporedu je bila namreč finalna tekma Jugoslavija: Danska, kar je bil brez dvoma eden izmed osrednjih dogodkov letošnjih olimpijskih iger. Začetek je mnogo obetal. Po uvodnih slovesnostih so Jugoslovani takoj začeli z močnimi napadi in komaj je minilo pet minut, že je ostril strel Galića obsedel v mreži Dancev. S tem odlične igre Jugoslovanov še ni bilo konec, saj se je vrstil napad za napadom in ni minilo dolgo, ko je danski vratar spet pobiral žogo iz svoje mreže. Tokrat je bil strelec Matuš, ki je s strahovitim strelom s kakih 20 m tik pod vratnico presenetil danskega vratarja in povišal na 2:0. Ne dolgo za tem pa se je žoga že tretjič kotalila v mreži Dancev. Tokrat pa je posegel vmes italijanski sodnik Lo Bello, ki je gol razveljavil zaradi dozdevnega offsidea. Galić je kot kapetan moštva precej ostro pro-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Olimpijski ogenj je ugasnil

Končna bilanca: Jugoslavija osvojila dve medalji in se tako uvrstila med 84. narodi na 18. mesto

Rim, 11. sept. — Danes ob 18.45 so na velikem olimpijskem stadionu v Rimu slovesno zaključili XVII. olimpijske igre. Te igre bodo zapisane s posebnim poudarkom. Za to je več vzrokov. Najvažnejši pa je prav gotovo ta, da se je iger udeležilo rekordno število narodov iz vseh petih kontinentov. Videli smo uvodni ceremonijal ob slovesni otvoritvi, prav tako je bilo tudi danes, le da je bila udeležba skromnejša, ker so mnogi olimpijci odpotovali v svoje domovine ali pa odšli na krajše ali daljše turneje. Olimpijski ogenj je ugasnil, olimpijsko zastavo pa bo shranil rimski župan, ki jo bo čez štiri leta prinesel v Tokio na slovesno otvoritev XVIII. olimpijskih iger.

Igre v Rimu niso pomembne samo zaradi številnih novih olimpijskih in svetovnih rekordov, ampak tudi zato, ker se je znova pokazala velika solidarnost zbranih športnikov. Ni važno, koliko kolajn je kdo pridobil, pomembnejša je olimpijska misel, ki naj druži vse narode v prijateljstvu, slogi in miru. In prav to je bilo na tem velikem zboru v Rimu. Osemnajstredne borbe na raznih popriščih so pokazale, da še ni konec človeških zmogljivosti, čeprav smo se v marsikaterih športnih panogah približali skrajnim mejam.

Jugoslovani so v olimpijski areni dosegli 18. mesto med 84. tekmujočimi narodi. Osvojili so eno zlato in eno srebrno medaljo, s čemer smo po eni strani zadovoljni, po drugi pa to skromno priznanje z olimpijske arene znova terja od naših športnih forumov še vse večjo skrb in prizadevnost. Čas bi bil, da pre-

kinemo s stihijskimi pripravami, nestrokovnim delom, šablono in diletantstvom. Naši športniki so prav takšni kot drugi po svetu, ki so tokrat pobirali zlate medalje. Sama volja pa je prav gotovo premalo... Bilanca bi bila lahko še ugodnejša, če bi nas v odločilnih trenutkih spremljala še sreča in pravičnejša ocena sodnikov. Z doseženimi rezultati razen nekaj izjem smo zadovoljni, nekateri pa nas celo prese-

Vse priznanje gre torej našim nogometašem, rokoborcem Martinoviću za zlato in srebrno medaljo; dalje košarkarjem, ki so pripravili največje presenečenje, kolesarju Žirovniku, atletom, waterpolistom in vsem, ki so se borili za športno čast Jugoslavije.

nečajo.

NA SVIDENJE ČEZ ŠTIRI LETA V TOKIU!

ŠESTO MESTO ZA JUGOSLAVIJO JAPONCI IN RUSI

Zlate medalje za Američane — Dramatična borba Jugoslovancev v tekmi s ČSSR — Bora Stanković pomočnik sekretarja FIB — Korač najboljši strelec

Semaforji in sodniki živijo v Palazzetto delo. Sport se ugasni in utihnil. Doslej največje tekmovalstvo v košarki je zaključeno in zastopnik Mednarodnega olimpijskega komiteja so najboljšim porazdelili medalje. Zanimivo je ugotoviti, kakšna je bila kvaliteta na XVII. olimpijskih igrah in kakšna je končna razvrstitev najboljših košarkarjev na svetu.

AMERICANI BREZ KONKURENCE

Edini, ki so superiorno nastopali v olimpijski areni, so bili košarkarji iz Amerike. Njihova igra meji že na žonglerstvo, zlasti pa poteze nekaterih posameznikov, od katerih je najboljši vitki črnc z dvanaestico na hrbtu, Robertson. Prav gotovo bo profesionalna košarkarska ekipa svetovnih popotnikov »Harlem« velika pridobila, ko bo še to jesen okrepljen njene vrste ta znameniti črnc. Praktično, igra Američanov je bila prav takšna, kakršno so si želeli mojstri košarke onstran luže v vsakem trenutku in v vsakem detajlu. Bliskoviti protinapadi, duhovita preigravanja in žonglerstvo pod košem — to so med mnogimi drugimi odličnimi lastnostmi izvrstnih Američanov karakteristične poteze, ki so jim zasluženo prinesle tudi zlato medaljo.

V borbi za drugo mesto so imeli Sovjeti srečno roko. Rezultati, ki so jih dosegli z Italijo in Brazilijo niso preveč prepričljivi. Toda srebrna medalja je pač njihova in to je veljo priznanje in dokaz, da so drugi na svetu in prvi v Evropi.

V borbi za tretje mesto je le uspelo Braziliji odinčiti Italijo in osvojiti bron. Tako je končni vrstni red v finalni skupini naslednji: ZDA, SZ, Brazilija in Italija. Ker so obveljali rezultati iz polfinala, so bile v finalu odigrane samo naslednje tekme: ZDA : Italija 121:81 (54:48), SZ : Brazilija 64:62 (28:32), ZDA : Brazilija 96:63 (50:24), SZ : Italija 75:70 (34:32).

PRIZNANJE NASIM KOŠARKARJEM

Ko so vprašali vodjo jugoslovanskega olimpijskega zastopstva Mika Tripala, kaj misli o uspehih jugoslovanskih športnikov v Rimu, je izjavil tole:

»Naši košarkarji so na letošnjih olimpijskih igrah dosegli največji uspeh od vseh športnikov, ki so nastopali v Rimu. Kljub temu, da niso osvojili zlote medalje, je njihov nastop največja presenečenje za nas vse.«

Jugoslovani so v največje presenečenje. Po izjavi Tripala v Bolgariji so pripravili v osmimi in devetimi poznavelem te športne zvrsti že vse presenečenje, ko so odpravili takšne neoprotake, ki so prišli v Rim ne samo za boljša mesta, ampak celo po medalje. Več niso mogli pričakovati niti največji optimisti. Zreb nas je za zaključek postavil v sredo najboljših in zato smo seveda iz finalnih borb izpadli. Preostalo nam je boriti se za eno od 5. do 8. mesta. Obveljal je rezultat in torej zmaga v tekmi z Urugvajem, zato nam je bilo 7. mesto že zagotovljeno. Preostali sta še tekmi s Poljsko in ČSSR. Srečanje s Poljaki — v roku enega meseca smo se z njimi srečali že drugič — je še enkrat potrdilo mnenje strokovnjakov, da so Jugoslovani boljši. Brez posebnega naprežanja je Jugoslavija premagala Poljsko s 95:81 (55:44). Preostala je še tekma s ČSSR. V primeru, da bi premagali Čeha, nam je bilo zagotovljeno 5. mesto. Ne oziraje se na zmago ali poraz, pa nam je bilo zagotovljeno 6. mesto na svetovni lestvici. Kaj hočete še več! Tekma s ČSSR je bila dramatična. Jugoslovani so imeli edinstveno priložnost oddolžiti se nevarnim Čehom za poraz v osmimi finala. Nekaj sekund pred koncem igre smo vodili za dve točki. Vse je kazalo, da nam bo sreča naklonjena, toda eden izmed naših igralcev je zagrešil napako in dva prosta meta je realiziral češki napadalec. V regularnem času se je tekma končala neodločeno. V podaljku igre pa so bili Čehi vendarle psihično bolj zbrani. Povrh vsega pa so Jugoslovani zaigrali še zadnje karte. Na igrišču so ostali le štiri igralci, kajti vsi ostali so morali zaradi 5 osebnih napak zapustiti igrišče. Korač in Kristančič, ki sta v teh zadnjih trenutkih igrala, pač nista mogla paralizirati ostre napade izvrstnih čeških košarkarjev. Tekma se je torej končala z 98:93 (87:87, 38:45) za ČSSR, ki je tako osvojila 5. mesto.

NAJVEČ KOŠEV JE DOSEGEL KORAC

Jugoslavija je v Rimu odigrala 8 tekem. Končna bilanca kaže, da smo 4 srečanja izgubili, 4 pa odločili v svojo korist. Rezultat je torej neodločen, če pa vemo s kakšnimi nasprotniki smo nastopili, potem je ta bilanca več kot pozitivna. Zanimiva je ugotovitev, da je dosegel največ košev od vseh košarkarjev rimskega turnirja prav Jugoslovani Korač. Zanimiva lestvica jugoslovanskih strelcev nam kaže naslednji vrstni red:

Korač 192 košev, Danev 77, Nikolić 75, Djurić 68, Radović 41, Gordić 28, Dragoljčević 25, Djerdja 23, Petričević 22, Kandus 20, Kristančič 7.

Nad realizatorsko sposobnostjo Korača so se čudili tudi najboljši strokovnjaki iz Amerike. Proglasili so ga ne samo za najuspešnejšega strelca, ampak tudi za najbolj premišljenega igralca pod košem. Ko govorimo o Jugoslovanih, bi bilo napak govoriti samo o enem igralcu, in to o Koraču. K tako lepi bilanci so prispevali vsi, osak po svoje. Korač sam pač ne bi zmozel dojeti vseh 192 košev. Ob zaključku turnirja so čestitili našemu tehničnemu vodstvu mnogi tuji strokovnjaki, največje priznanje pa so dali člani FIB-e, ko so sklenili, da bo naš član tehničnega podstava, Bora Stanković, odslej dalje pomočnik sekretarja Mednarodne košarkarske organizacije Jomasa. Jugoslavija se je torej na zadnjih olimpijskih igrah pozpela pod sam svetovni vrh in to je največji dokaz, da je delo naših strokovnjakov na pravi poti, ki nam bo lahko tudi v bodočnosti prineslo takšne in podobne uspehe.

4 zlate, 1 srebrna in 1 bronasta za Rusa Čaklina — Pri ženskah najboljša Latinina — Cerar osmi na svetu — Jugoslavija na devetem mestu

Ves pretekli teden so bile v Sportni palači hude borbe za desetinke točk med najboljšimi orodnimi telovadci vsega sveta. Nastopilo je 20 držav, med njimi tudi Jugoslavija. Kot je bilo pričakovati, sta se za prvo mesto spoprijela Japonska in Sovjetska zveza. Na posameznih orodjih so prav tekmovalci s teh držav prikazali najlepše proine in najlepše storitve. V ekipnem plasmaju je osvojila zlato medaljo Japonska s 575,50 točkami pred SZ 572,70 in Italijo 559,05 točke. Italija je z bronasto kolajno precej presenetila, saj je bilo pričakovati, da jo bodo prehiteli ena izmed ostalih evropskih velesil, kot so ČSSR, Finska, Nemčija ali Švica. Jugoslavija je v sestavi Cerar, Čaklec, Petrović, Markulin, Lekić in Gagić osvojila 9. mesto s 559,8 točkami. V generalnem plasmaju pa so se tekmovalci vztrajali takole: zlato kolajno je osvojil Čaklin (SZ) s 115,95, srebrno Japonec Ono s 115,90, bronasto pa Titov (SZ) 115,60. Med to svetovno elito se je uvrstil Cerar na 8. mesto in zbral 114,25 točk. Za seboj je pustil še nekatero Ruse, kot faoviriziranega Azarjana in tudi nekatere Japonce. Bil je torej edini resni tekmelec največjim mošтром orodne telovadbe iz Japonske in Sovjetske zveze. Ko govorimo o Cerarju, ne moremo mimo ugotovitve, da so bili sodniki pri presoji njegovih vaj izredno strogi. Polna doorana, ki je z napetostjo opazovala Cerarjeve vaje, je pri sodniških ocenah burno protestirala. Cerar bi ob nekoliko večji psihični zbranosti dosegel še boljše mesto in se v finalu na posameznih orodjih prav gotovo plasiral pod svetovni vrh, če že ne bi celo pobiral medalje.

NA POSAMEZNIH ORODJIH SPET ČAKLIN

Vodstvo telovadnega dela olimpijskih iger je po končanem ekipnem tekmovalstvu, kjer so telovadci nastopili v obveznih in poljubnih vajah, objavili imena tekmovalcev, ki so se borili za medalje na posameznih orodjih. To je bil nekakšni telovadni finale in spet medsebojni obračun Rusov in Japoncev. Naš Cerar je imel edino možnost uveljaviti se na drogu. Znano je, da Cerar ni uspel na konju z ročaji, kjer smo upali, da se bo prebil v elitni vrh in pobral eno od treh medalj. Pri poljubni vaji se mu je zataknilo in zato je bila njegova ocena slabša. Tako je šlo tudi upanje, kjer bi Cerar lahko celo zmagal po vodi. Na drogu je s Titovim delil 5. do 6. mesto. V finalu si pač ni mogel obetati kdo ve kaj, kajti drog ni Cerarjeva domena. Vrstni red na posameznih orodjih je bil torej naslednji: drog Ono (Jap) 19,60, Takemoto (Jap) 19,52, Čaklin (SZ) 19,47, Endo (Jap) 19,42, Cerar (Jug) in Titov (SZ) 19,40, konj z ročaji: Eckman (Fin) in Čaklin (SZ) 19,37, Curumi (Jap) 19,15, Micukuri (Jap) 19,12, Titov (SZ) 18,95, Ono (Jap) 18,52, parter Aihara (Jap) 19,45, Titov (SZ) 19,32, Menichelli (It) 19,27, Ono in Micukuri (Jap) 19,20 krogi Azarjan (SZ) 19,72, Čaklin (SZ) 19,60, Ono (Jap) in Kapsazov (Bol) 19,42, Aihara (Jap) 19,40, Titov (SZ) 19,27, preskok Ono (Jap) in Čaklin (SZ)

Igra, vredna zlate medalje

(Nadaljevanje s 1. strani)

testiral. Lo Bello pa je še ostreje reagiral in Galiću pokazal pot v slačilnico. Nastalo je dokaj mučno pojasnjevanje, stadion se je tresel od življenja in negodovanja, sodnik pa je vztrajal pri svoji odločitvi. To je pomenilo precejšnjo zamenjavo v taktiki igre jugoslovanskega moštva, ki je torej moralo že od srede prvega polčasa igrati samo z desetimi igralci. Proti žilavemu moštvu Danske to ni bilo ravno lahko, saj je en igralec več pomenil že kar precejšnjo prednost.

Vedeli smo in nismo se zmotili da bo morala levji delež v tej tekmi opraviti obramba. In res! Durković, Jusufi, Vidinić, Zanetić in Perušić se od tega trenutka pa do konca tekme igrali v velikem slogu, skoraj bi lahko dejali, da doslej še nismo videli tako dobre igre obrambnega dela naše državne enajsterice. Borili so se zares požrtvovalno, startali na vsako žogo in enostavno niso pustili Danecem, da bi streljali na vrata. Mimo vsega tega pa smo videli celo vrsto tehničnih odlik, ki so dokazovale, da so jugoslovanski nogometaši res pravi mojstri nogometne igre in da res zaslužijo zlato medaljo. Do konca tekme je vsaka enajsterica dosegla po en gol, tako da je bil končni rezultat 3:1, nato pa smo bili priče izredno svečanemu trenutku, ko so vsi jugoslovanski nogometaši prejeli zlate kolajne, na visoki drog so dvignili jugoslovansko zastavo, zaslišali pa smo tudi zvoke jugoslovanske himne. Prvič na letošnjih olimpijskih igrah...

Za konec morda še kratko oceno o naših nogometaših: Vidinić — vsekakor mnogo boljši in zanesljivejši od Šoškića, Roganovića — odkritje olimpijskega turnirja in odslej verjetno stalni reprezentant, Jusufi — požrtvovalen, oster in neprenehoden branilec, Zanetić — hiter in ofenziven ter zelo koristen tudi v napadu, Perušić — najboljši jugoslovanski nogometaš na olimpijskem turnirju ter edenem najbolj požrtvovalen in borben nogometaš, Anđković — iz tekme v

tekmo boljši, njegova osnovna odlika, velika hitrost, Matuš — soliden, izkazal se je z nekaj ostrimi strelci na vrata nasprotnika, Galić — zelo prodoren, hiter in nevaren pred nasprotnikovimi vrati, Knez — eden slabših v naši enajsterici, preveč je preigraval in se spuščal v nekoristno igro, Kostić — razen nekaj močnih strelcev in nekaj zadetkov proti lažjim nasprotnikom ni pokazal nič posebnega in je bil morda najslabši član naše olimpijske reprezentance.

In kaj pravijo drugi o naših? Madžarski tisk ni skrivaj razočaranja nad porazom svojih ljubljencev v tekmi z Dansko ter pri tem poudarjal, da bi imeli Madžari v tekmi z Jugoslavijo velike možnosti, da bi osvojili zlato medaljo. Jugoslovani z Madžari nimajo sreče, pišejo madžarski novinarji in bi že zaradi psihološkega pritiska izgubili tekmo z našimi nogometaši.

Italijanski novinarji so polni superlativov o jugoslovanski obrambi ter se čudijo, da v jugoslovanskih vrstah ni že prej stal Vidinić, ki je po njihovem mnenju najboljši vratar olimpiade. Za Galića trdijo, da je najnevarnejši napadalec v jugoslovanski enajsterici.

Pred tekmo, ki je odločala, kdo bo prejel zlato medaljo, so bili tudi danski listi polni ocen o jugoslovanskih nogometaših. Poudarjali so, da niso nepremagljivi in da so s precej sreče prišli do finalne igre. Seveda pri tem ne moremo mimo tega, da so hoteli danski novinarji vliiti svojim nogometašem nekoliko hrabrosti pred tekmo z Jugoslovani, ki so vsekakor že vnaprej veljali za močnejšega nasprotnika.

Jugoslovanski nogometaši so torej dosegli svoj cilj. Osvojili so zlato medaljo, čeprav so igrali enkrat slabo, drugič povprečno, v zadnji tekmi pa odlično. Na vse lepe in slabe trenutke z olimpijskega turnirja bomo morda kmalu pozabili, za vedno pa bo ostal v spominu dokaz o kvaliteti naših nogometašev — enajst zlatih medalj, ki so jih prejeli naši reprezentanti 10. septembra 1960 ob 23. uri...

Za zmerno sončenje... Za intenzivno sončenje...

Nihče ni pričakoval, da se bodo Američani v plavalnih disciplinah uveljavili tudi v prsnem slogu. Za glavne favorite so veljali Japonci ter Evropejci — največ Nemci in Rusi. Ze v predtekmovalstvu pa je Amerikan Bill Mulliken opozoril, da bo treba računati tudi z njim. V polfinalu in finalu je dosegel najboljšo čas, ter tako prvič v zgodovini olimpijskih iger prideril ZDA zlato medalje v prsnem slogu

Vrstni red držav je bil naslednji: Japonska, Sovjetska zveza, Italija, ČSSR, ZDA, Finska, Nemčija, Švica, Jugoslavija itd. Generalni plasma posameznikov je tale: Čaklin (SZ), Ono (Jap), Titov (SZ), Curumi, (Jap), Takemoto (Jap), Endo, Aihara (Jap), Cerar (Jug) itd. Ostali Jugoslovani so se uvrstili na naslednja mesta: Petrović 39., — 109,90 točk, Čaklec 58., — 108,70, 66. Lekić — 108,05 točk, 71. Markulin — 107,45, Gagić 104,70 točke.

VELIKA PREMOČ SOVJETSKIH TEKMOVALK

V ekipni konkurenci za ženske so sovjetske telovadkinje z veliko premočjo osvojile prvo mesto in zlato medaljo. Zbrale so 382,320 točk. Sleddijo Češkoslovačkinje 373,323, Romunkinje 372,033, Japonke 371,422, Poljakinje 368,620, Nemke 367,254, Madžarke 367,054, Bolgarke, Američanke in Italijanke. Med posameznicami je bila najboljša tekmovalka iz Sovjetske zveze Latinina, ki je zbrala 77,031 točk, srebrno medaljo je osvojila Muratova 76,696, bronasto pa Astahova 76,164, torej vse tri medalje so šle v Sovjetsko zvezo. Tudi na naslednjem mestu srečamo Rusinje. Peta je Nikolajeva, 6. Jovanova (Rom), 7. Japonka Ideka itd. Na tekmah so

Novinarska »senzacija«

Prve dni iger se je med novinarji raznesla vest, da se je nekemu novinarju posrečilo utihotapiti v ženski oddelček olimpijske vasi. Obkel se je namreč v ženske oblačilo ter v mraku prevaril strogega vratarja na vhodu v ženski oddelček. Ko je to zvedel nek angleški nevinar je nemudoma tekel na telefon in se »gorko« poslal novico v London. Nekaj minut za tem je dobil že obvestilo iz Londona: »Poslajte takoj podrobno poročilo o tem dogodku.« Razburjeni Anglež je takoj tekel v tiskovni urad, da bi poiskal kolega, ki mu je posrečeval to novico. Vendar je tam ostal z dolgim obrazom, ko je zvedel, da je bila to le dobra šala, na katero so ujeti lahkovernega Angleža. Kaj je angleški novinar pozneje javil v London ne ve nihče...

PO RIMU po dolgem in počez

Organizatorji iger so zaradi prometa v Rimu napravili več panike kot je bilo potrebno. Pred igrami so obljubili, da bodo avtomobilisti morali parkirati daleč izven mesta — na glavni via Olimpica so napravili posebne montažne mostove za prehod pešcev — toda vse zastoj. Z avtomobilom — tudi privatnim — se lahko pripelješ prav do glavnega stadiona, mostovi za pešce pa so le »turistična atrakcija«, kajti nikomur ne pade na pamet, da bi šel na drugo stran ceste preko mostu, če jo lahko mirno mahne preko ceste in to še s popolno toleranco prometnih policajev. Domačini pravijo, da se v Rimu sploh ne opaža povečanje prometa, kajti v tej peklenski vročini je pol Rima zbežalo na počitnice in pustilo prostor v Rimu za radovedne turiste.

Iznajdljivi Zanoškar Vatikan izkoristi vse priložnosti

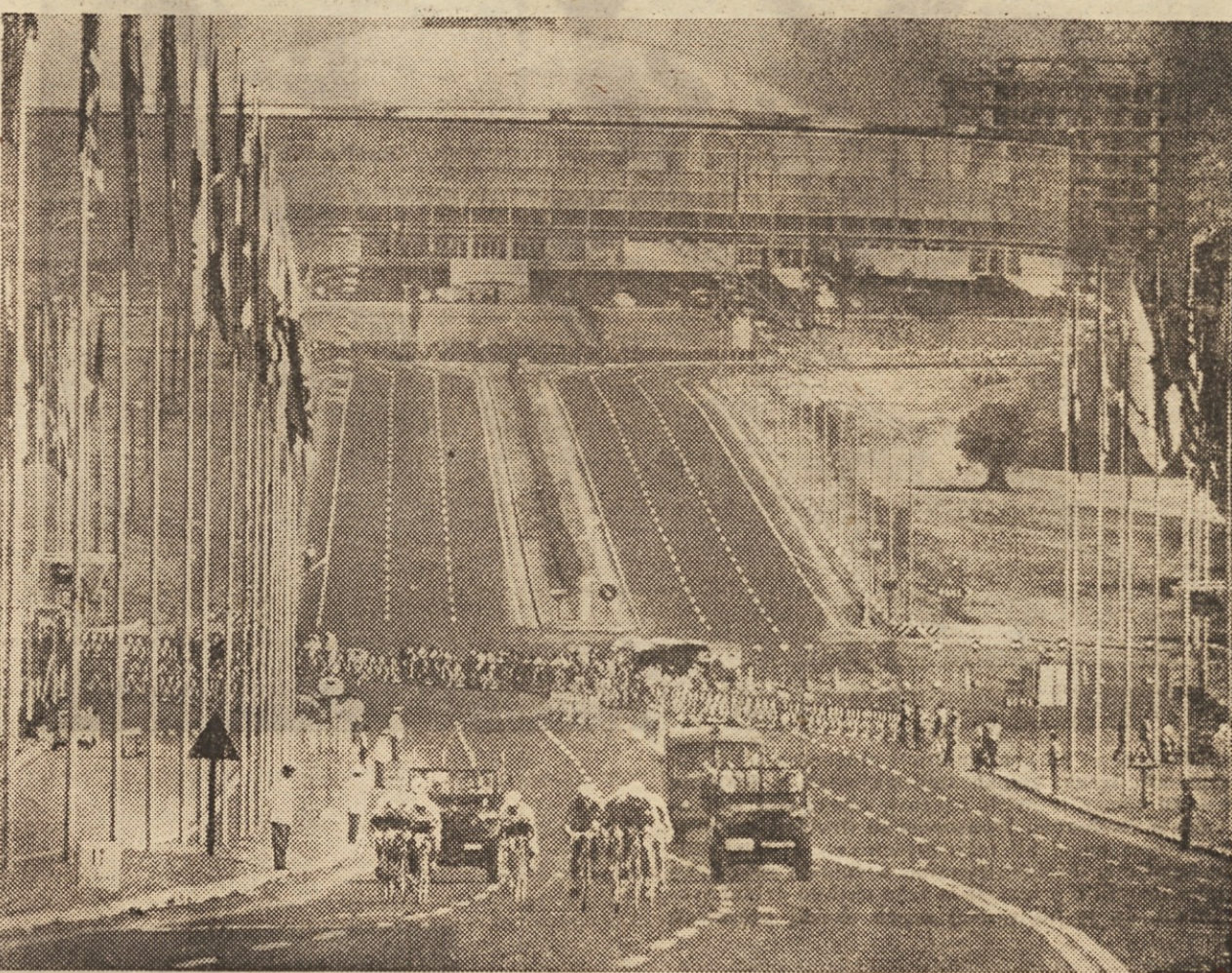
Trener našega kolesarja Zirovnika se je na ekipni kolesarski dirki postavil nekje sredi proge in v peklenski vročini pripravil cev z vodo, da bo vsaj nekoliko osvežil naše dirkače. Ko so prvič privozili naši kolesarji mimo Zanoškara, je hitro usmeril curek vode proti našim dirkačem. Toda, strogi kontrolorji — dirkačem med vožnjo se namreč ne sme ničesar pomagati in prav tako ne škropiti z vodo — so takoj zapisali številko naših kolesarjev in grozilo je, da bodo lahko zaradi tega diskvalificirani. Kaj sedaj? Zanoškar pa se je takoj znašel. Usmeril je cev v ostale dirkače in jih začel vse po vrsti škropiti z vodo. Sodniki so ostali nemočni, saj niso mogli zaradi nekaj curkov vode diskvalificirati celo vrsto ekip.

Ko sem prvi dan sedel v Palazzo dello Sport na boksarskih tekmah, je sedel ob meni mladenič, ki je imel v rokah majhno brošuro. Po nekem času je sosed odšel in pustil brošuro na klopi. Ker je bila na naslovni strani narisana olimpijska baklja z napisom »Fuoco olimpico« me je zanimala vsebina, saj sem bil prepričan, da je kakšna olimpijska brošura. Nemalo pa sem se začudil, ko sem na prvi strani prebral, da je Jezus simbol ognja, ki je razsvetlil človeštvo itd. Temu so sledili številni citati apostolov. Vatikan izrablja prav vse v svoje propagandne namene. Tudi olimpijske igre mu pridejo prav, da zapelje »vodo na svoj mlin«.

Čudežne hlače Draga pot do vode

Svetovni rekorder v metuljčku Mike Troy in evropski rekorder Italijan Fritz Dennerlein sta se srečala prvič, ko sta se v aprilu Takrat je Troy poklonil Dennerleinu v spomin svoje plavalne hlače. Prvič, ko je Dennerlein nastopil v teh hlačkah je dosegel evropski rekord s časom 2:18,0. Ko je sedaj prišel Troy v Rim je bil Dennerlein nepet pri njem. Takoj ga je prosil, naj mu spet pokloni svoje plavalne hlače. Toda Troy se je upiral, češ, da sta sedaj že prevelika konkurenta in da mu zato hlače ne da. Toda Italijan je bil uporen in le izprosil hlače. Uspeh je bil zopet tu, Dennerlein je v Troyevih hlačkah zopet izboljšal evropski rekord na 2:16,0. Po končani tekmi pa mu je Troy dejal, da mu sedaj ne da nobenih hlač več, kajti če bo šlo tako naprej, ga bo končno v teh »čudežnih« hlačkah res premagal.

Plavalcem in waterpolistom so bili za tekmovalca in treninge na razpolago štiri bazeni. Tekmovalca so bila na glavnem plavalnem stadionu in na Piscina delle Rose, treningi pa v velikem zimskem bazenu in v idiličnem športnem centru Aqua Acetosa. Toda za vse tiste, ki so se hoteli v vročih olimpijskih dneh shladiti izven uradnega urnika treningov je bil na razpolago bazen Siuggi. Toda pot do vode je bila zelo draga. Na vhodnih vratih piše: vstopnina 300 lir. Vendar s tem še ni odprta pot do vode. Ko prideš v notranjost kopališkega prostora, te sprejme nova tabla: vstop k bazenu 800 lir. Sedaj razumemo, pravijo tujci, da Rimljani v vročih poletnih dnehraje sede pred vhodi svojih hiš ali v gostilnah kot pa da se hlače v valovih kopaliških bazenov.

Italijani so se nadvse potrudili pri gradnji športnih naprav, palač in cest. Med najlepše zgradbe sodi športna palača, splošno pozornost pa vzbuja 6 km dolga Via Olympia, ki veže zahodni del Rima z olimpijskim naseljem. Na tej cesti je bila tudi kolesarska dirka najboljših amaterjev na svetu

Opazovalci ali turisti

Jugoslovanski olimpijski komite je izkoristil bližino letošnjih olimpijskih iger ter omogočil 1500 mest za ogled te največje športne prireditve na svetu. Razumljivo je, da je bil ogled namenjen predvsem trenerjem, poleg tega pa še športnim funkcionarjem ali tekmovalcem, da bi na tem tekmovalstvu pridobili izkušnje ter s tem povečali svoje strokovno znanje. Toda v Rimu se je med temi opazovalci zbrala vrsta ljudi, ki o športu in olimpiadi niso imeli mnogo smisla. Ti so že prvi dan razprodali vstopnice ter se podali bolj na turistične in druge privlačnosti Rima kot pa na ogled iger. Po drugi strani pa vemo, da je v domovini ostalo mnogo strokovnjakov, ki bi po svojem delu in strokovni izobrazbi zaslužili, da si ogledajo to prireditev. Ne vemo sicer kako je potekal izbor ter opazovalcev in »opazovalcev«, toda prav gotovo bi morale strokovne zveze skrbneje premetriti seznam ljudi, ki so potovali v Rim na ogled olimpijskih iger.

Nemška torcida

Najbolj organizirane gledalce-navijače so imeli na igrah Nemci. Na vsaki prireditvi, kjer so nastopali nemški tekmovalci je skupina uniformiranih navijačev z zastavami, ki neusmiljeno skandirajo in navija za svoje tekmovalce. Prvi čas je neprizadetu gledalcu zabavno, počasi pa postane to neprestano navijanje zoprno in celo odvratno, posebno še ko gleda te mlade uniformirane Nemce, ki se večkrat obnašajo tudi zelo naduto ter se človeku nehoti vsilijo misli na stantilizirano nemško mladino med vojno. Nekdo je pikro pripomnil, ko je gledal vse zaripke nemške mladitve v svojem elementu: »Tem je treba dati samo še puške v roke, pa bodo verni nasledniki svojih očetov in dedov...«

Petdeset dlak - ena sekunda

Ze pred olimpijskimi igrami se je govorilo, da se avstralski plavalci brijejo po vsem telesu, da bi dosegli boljše rezultate v plavanju. V Rimu so spoznali, da to ni časopisna raca. Nemalo se je začudil nek rimski frizer, ko sta v lokal stopila avstralska plavalca Rose in Dewitt, ter zahtevala, naj jima pobrije dlake na nogah. Le s težavo sta Avstraleca dopovedala temu »mojstru« koder, da je to potrebno zaradi tekmovalstva v plavanju in da so avstralski strokovnjaki izračunali, da točno 50 dlak pomeni eno sekundo. Ko so za to zvedeli naši tekmovalci, je nekdo v šali pripomnil, da so morda naši preveč »kosmati« in da zato niso dosegli pričakovanih uspehov.

Rimski akvarel

Po izrednem uspehu Janeza Zirovnika v dirki na 150 km za posameznike so bili najbolj presenečeni italijanski strokovnjaki, ali točneje rečeno prekupčevalci »s kolesarskim blagom«. Ze naslednji dan so se nekateri od teh približali našemu taborišču in iskali stike z Zirovnikom. Do njega sicer niso prišli, pač pa so naši spremljevalci kaj kmalu spoznali, kakšna je njihova želja: Zirovnik naj bi ostal v Italiji...

Olimpijskih iger se je udeležilo tudi lepo število jugoslovanskih turistov. Turistično podjetje »Kompas« je omogočilo nad 650 jugoslovanom obisk Rima. Zadolžni so bili z vsem. Pripombo je imel tehnični direktor Elana in bivši nogometaš Doberlet Vane. Ob povratku v domovino je pohvalil celotno organizacijo in trud Kompasovih spremljevalcev, imel pa je tehnični predlog, ki naj ga »Kompas« upošteva. Čas je prekratek za tako obsežen program, kot je bil tokrat obisk olimpijskih iger in ogled zgodovinskih znamenitosti. V prihodnje bi bilo pametno takšne programe skrajšati, hkrati pa turistom preskrbeti suho hrano, ki bi jo prodajali v avtobusih v polivinilastih vrečkah za dinarje in ne za tujo valuto. Tridnevno potovanje je pokazalo, da je ta predlog nadvse umesten...

Rimski gostinci so bili precej oduševani. Ko se je vsedel za mizo v neki precej razkošni restavraciji angleški novinar lista Daily Workerja, so ga obstopili številni natakari. Restavracija je bila vsa v ogledalih in v lestencih. Možakar je naročil običajno večerjo. In kaj mislite, koliko je plačal? Nič več in nič manj kot 10 funtov šterlingov ali v lirah 20.000.—! In kako se je angleški novinar temu odločil? Naslednji dan je napisal za svoj list pod rubriko — Kako Rim diha — tole pripombo: »Sele sedaj mi je jasno, zakaj so vsi voditelji svetovnega podzemlja italijanskega porekla...«

Sef vseh biljeterjev je imel v Rimu zelo težko nalogo. Dan za dnem so ga nadlegovali številni zastopniki iz »boljšee« rimske družbe. Od njega so zahtevali proste vstopnice, ki pa jih možakar ni imel in jih seveda zato ni mogel dati. Vsakega od teh je napotil k ministru za turizem in šport Folchiju, ki je imel še težjo nalogo. Minister Folchi je vsem odgovarjal takole: »Oprostite, prostih vstopnic nimam za nikogar! Vse je namreč že podelil moj predhodnik...« (Folchi je šel pred kratkim postal minister za turizem). In kako so mu odgovarjali užaljeni aristokrati? Na prihodnjih volitvah se vam bomo oddolžili. Zato bo za vas toliko glasov manj...

Fotoreporterji znane francoske revije »Miroir« so na vsak način hoteli pri-

ti v olimpijsko naselje. Toda, ker niso imeli potrebnih legitimacij, so vedno ostali zunaj. Pa jo je zagodel eden najbolj navihanih. Za manjšo vsoto denarja so podkupili prodajalce Coca-cole, ki so jim prepustili njihova reklamna oblačila. Seveda je ta potegavščina uspela in 12 fotografskih reporterjev je kmalu imelo na filmskem traku bogato zbirko iz olimpijske vasi.

Ko je v predtekmovalju v toku na 200 m zmagal v svoji skupini Francoz črnce Seye, je na cilju poprosil svojega tovariša za cigareto. »Ali ti kadliš?« ga je onaj začuden vprašal. »Seveda, četrtfinale je šele popoldne,« mu je odgovoril Seye.

Prosto nedeljo so mnogi športniki izkoristili za ogled znamenitosti. Ker je bila velika vročina, so odšli mnogi na rimski Lido v Ostio, mnogi športniki pa so iskali senco v parkih in ob vodometih. Skupno s sovjetskimi športniki in nekaterimi Nordijci so si ogledali tudi avstralski plavalci znamenite vodomete v znanem parku Tivoli. Medtem ko so se Sovjeti in severnjaki navduševati bolj nad hladom kot nad lepoto vodometov, so imeli Avstranci naslednjo pripombo: »Dovolite, da se umaknem na sonce, kajti dovolj imamo vode in mraza vsak večer, ko plavamo in se borimo za medalje.«

Svojevrsten rekord je dosegel najmlajši udeleženec olimpijskih iger Roman Roger Mircea, 13-letni krmar v dvojki s krmarjem. V 30 urah se je podpiral 2165 vsiljivcem, ki so ga prosili za avtogram.

V olimpijski vasi so uprizarili pravi Western film francoski kolesarji, ki so se »spoprijeli« z ameriški atlet. Imeli so pištole na vodo. Občevali so tisti, ki jih je zadelo največ vodnih kapelj. Več tisoč športnikov je navdušeno pozdravilo nove Western junake.

Znan italijanski »kričak« Domenico Modugno je že na zimskih igrah v Squaw Valley skušal skomponirati nekakšno olimpijsko pesem. Zlobneži so mu rekli, da to ne bo težko. Refrenu njegove popularne popevke »Volare« bi bilo treba dodati še peti »o«, ker bi s tem izenačil 5 olimpijskih krogov. Modugno pa se vendar vsem smeji v pest, saj so ruske atletinje svoje vaje prikrojile prav na njegovo pesem »Volare« in s tem vajami nastopile na olimpijskih igrah.

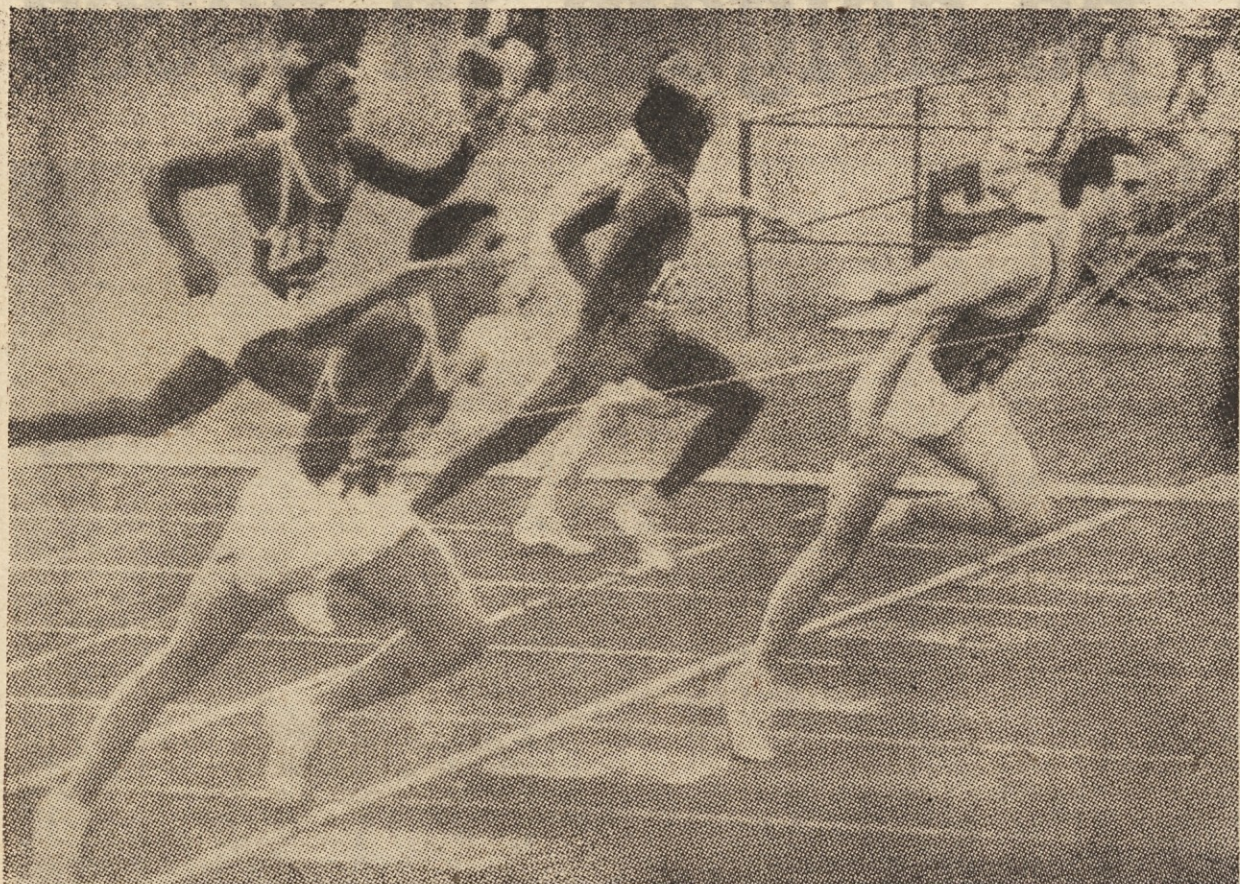
Francoski košarkar Rat je izgubil potni list. Ves preplašen se je zatekel k trenerju Robertu Busnelu. Hudomušni in poznani francoski košarkarski strokovnjak mu je odgovoril: »Ti boš ostal v olimpijski vasi in jo počistil!«

Američanka Muriel Grossfeld je bila od mnogih olimpijskih tekmovalk najprikupnejša in mnogi novinarji so ji v lepotni tekmi napovedovali mesto pod vrhom, če že ne zlato medaljo

OLIMPIADA

Livio Berruti ni bil samo najbolj eleganten tekač na olimpijskih igrah, ampak tudi najboljši v teku na 200 m. Za mnoge je prišla njegova zmaga nad velikimi sprinterji Nortonom, Johnsonom in drugimi nepričakovano, sam pa ni bil tako presenečen. 21-letni študent kemije iz Torina, trenutno v vojaški suknji, se je tako temeljito pripravil in tako skrbno dvigal svojo formo, da je bil v svoj uspeh skoraj prepričan.

Olimpijska tekmovanja v jahanju ne sodijo med najbolj zanimive prireditve, pa vendar imajo skoraj največ gledalcev. Zadnja panoga — preskakovanje ovir je namreč na sporedu neposredno pred slovesnim zaključkom iger, torej pred polnim velikim stadionom. Na sliki vidimo enega najboljših jahačev in najboljših konjev svetovnega prvaka Nemca Hansa Günterja Winklerja.

Američani so največji mojstri v metuljčku. Že v Melbournu, kjer so v vseh slogih prevladovali Avstranci, so Američani osvojili zlate medalje v metuljčku in slogu pri moških in ženskah. V Rimu so obdržali to tradicijo in Carolyn Schuler je z novim olimpijskim rekordom 1:09.5 bila najhitrejša v tem slogu.

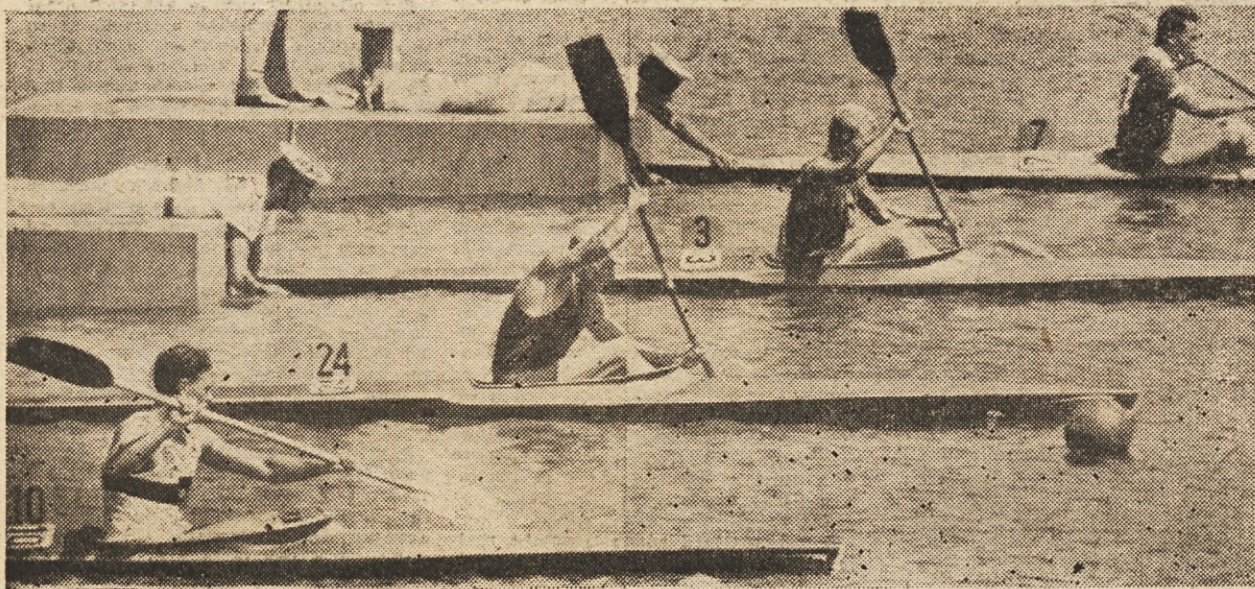

Tako v športni palači kot na televizijskih ekranih je bilo največ zanimanja za boks. Italijani so burno navijali za svoje »Azzurre«, ki so se vsestransko izkazali. Kar šest italijanskih boksarjev je prišlo v finale. Na sliki vidimo Italijana Benvenuti, ki se zadovoljno smehlja po zmagi nad Francozom Juscelinom.

Za zlato v Melbournu & zlato v Rimu. Prometna nesreča v Nemčiji je Glenu Davisu vzele najresnejšega kandidata — Južnoafrikanca Potgieterja. Odprta je bila pot in Glen jo je prehodil v pravem triumfu. Če bi bili nasprotniki hujši, bi tudi svetovni rekord, tudi ta je že njegov, imel drugo številko. Študent univerze Ohio pravi, da ima sedaj atletike dovolj in da bo treba resno zakorakati v življenje. Po dveh zlatih kolajnah mu menda to ni več težko reči.

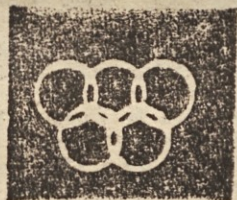
Na jezeru Albano je bila dan za dnem huda borba za medalje med veslači s petih celin. Neposredno organizacijo na startu in cilju so opravljali italijanski mornarji, sicer pa so tudi tu imeli filmski posnetki odločilno besedo. — Na sliki je start kanuistov v štafeti 4 x 500 metrov.

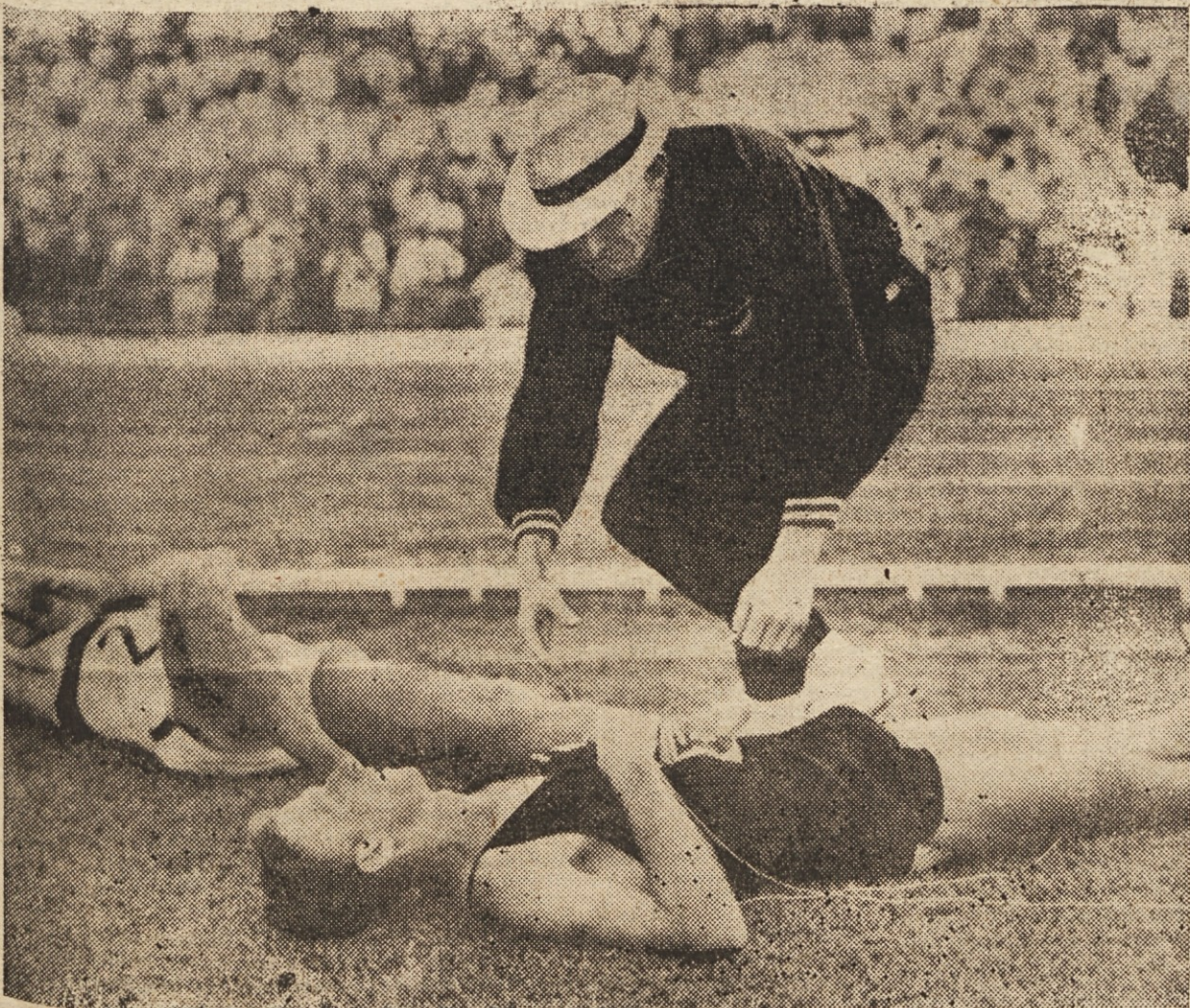
Avstralka Fraserjeva in Američanka Von Saltz sta se po ostri borbi na 100 metrov pri srečno objeli. Zmagovalka Fraserjeva je ponovila svoj uspeh iz Melbournu, čeprav so strokovnjaki napovedovali, da bo tokrat zmagala Američanka.

Eden največjih fenomenov svetovne atletike je trenutno nedvomno ameriška »gazela« Wilma Rudolph, nosilka zlate medalje tako na 200 kakor tudi na 100 m. Kot prva ženska na svetu je dosegla točno 11 sekund na 100 m, vendar je bila podpora vetra v hrbet nekoliko prevelika, da bi ta rezultat lahko priznali za svetovni rekord. Malo je bilo v Rimu olimpijskih zmagovalcev, ki bi svojo zlato medaljo osvojili tako lahko, skoraj igranje.

Za trenutek je popustila skoraj četrta ure dolga napetost. Novozelandski učitelj Murray Halberg je malo prej pretrgal ciljno vrstico pri teku na 5000 m. V zadnjem krogu je moral odbiti še nevaren napad Nemca Grodotzkega, potem ko je več kot 1000 m pred ciljem z nepričakovano spremembo tempa presenetil vse nasprotnike. Če upoštevamo še to, da je Halberg invalid s hromo levo roko, potem njegova zlata medalja vzbuja še toliko večje občudovanje.

Vso energijo, vso silo svojih 110 kg, vse, prav vse je vložil ameriški poročnik Bill Nieder v svoj zadnji met. Rdeče pobarvana krogla je polefela dlje od olimpijskega rekorda in dlje od številke, ki je dolej označevala prvo mesto in najboljši met O'Briena. Trije Amerikanci so v metu krogle obračunali kar med seboj.

japonski plavalec Jamanaka je tudi eden tistih favoritorov, ki so ostali v Rimu brez zlate medalje.

Armin Hary in Livio Berruti sta nedvomno najhitrejša tekača letošnjih igr v Rimu. Vprašanje pa je, kdo od njiju je hitrejši.

Ingrid Krämer je prinesla prve zlate medalje Nemčiji. Osvojila je celo 2 zlati v skokih z deske in stolpa. Njenim zmagam ni mogel nihče oporekati, saj je zmagala v skokih z deske skoraj s 15 točkami prednosti, kar je edinstven slučaj na olimpijskih igrah. Mlada 17-letna Ingrid je pred tekmovalcem bila bolj »v ozadju« zato je njena dvojna zmaga toliko večje presenečenje.

20 ur v labirintu olimpijskih krogov

Julij Cezar in še marsikateri njegovi nasledniki so prišli, videli in zmaga. Od tistih, ki so prišli v času XVII. olimpijskih iger v Rim, jih je zmaga le nekaj, vsi ostali pa so predvsem kaj hitro omagali od silnega olimpijskega tempa. Prav tako se je godilo tudi meni. Če kdo ne verjame, naj bere

6⁰⁰

Prvi sončni žarki so posijali skozi okno sobe 11 a v šestem nadstropju palače Marucci. Vstati bo treba. Pred nami je naporen olimpijski dan. Jugoslovanski opazovalci, njih 500, leže iz postelj, se drenja v majhnih kopalnicah, preklinja organizatorje potovanja.

»Kdo neki je zaslužil na naš račun? Tisoč lir plačujemo za skromno posteljo, po 5 nas je v sobi, obleke nimamo kam obesiti. Hudič naj vzame te organizatorje! Toda to še ni vse. Ko si odprl svojo kuverto z vstopnicami, nisi vedel ali so bili na delu šaljivci ali zafrkanti. Malo si dobil tistega športa, ki si ga želel, več pa tistega, ki ga morda celo sovražiš. Jeza se je stopnjevala seveda še bolj v trenutku, ko si prav na vseh olimpijskih prizoriščih videl, da je vstopnic še dovolj. Dejansko bi torej lahko nabavili točno vse vstopnice do zadnje po željah, ne pa kar približno, kajti hokej na travi sicer spoštujem, gledati ga pa vendar ne želim.

7⁰⁰

Fiera di Roma. Zveneče ime. Manj zveneči prostor, ki služi Jugoslovancem za obednico. Vsesti se moraš na prostor, ki ti ga polkaže natak in za 350 lir dobiš toliko, da sploh ne veš ali se izplača začeti ali ne. V vseh jugoslovanskih jezikih želiš to ali ono, sicer prijazen natakar ti vztrajno govori svoje in prinaša seveda nekaj drugega. K sreči ni jedilnega lista in nesporazumi nastajajo le zato, ker Italijani k sreči ne razumejo, da se gostije razburjajo zaradi hrane in da se razburjajo zato, ker gre vse prepočasi.

Sploh sporazumevanje. Rim je že sicer Babilon v malem, olimpijski Rim pa je seveda povečana izdaja Babilona. Vse kar leže in gre, pa zraven govori še kak tuj jezik, so vpregli v olimpijsko organizacijo, tako da deklet in fantov z znakom »interprete« na rokavu ne manjka. Mrgoli jih po cestah, po stadionih, v olimpijski vasi. Toda ruski boksař Satkov ne potrebuje tolmača. Pride k svojim ameriškim kolegom, se v ljudno predstavi in pravi, da bi rad izpopolnil svoje znanje angleščine. »Zakaj pa ne? O čem pa se bova pogovarjala?« mu pravi njegov sobesednik. S tem pa je bilo dvogovora že konec. Satkov je v lepi angleščini zdeklamiral kratko novelo Arthura Conana, se obrnil in na veliko zaprepaščenje poslušalcev odšel.

Prve besede zmagovalca in novega rekorderja na 1500 m, Avstralc Herberta Elliotta, so bile: »Sedaj pa se bom posvetil izključno maratonu.« Te izjave seveda ni bilo treba vzeti preveč resno, kajti dva dni za tem je že obljubil nov naskok na svetovni rekord in sicer na odličnem tekališču v Göteborgu

me prestreže majhen fantek. Zberem svojih sto italijanskih besed in ga poskušam razumeti. Vljudno poppraša, če sem novinar in od kod. Ko mu povem, je navdušen. Pričakuje namreč, da mu bom pisal in poslal jugoslovanske znamke. Obljuba dela dolg, samo njegovega naslova ne morem najti. Sicer pa ima tudi on mojega in se bo že oglašil.

Cvet svetloonega športnega novinarstva ni vedno cvet. Pravijo, da najmanj četrtina novinarjev sploh ne obiskuje prireditelj. Sedijo pred televizijskim sprejemnikom ali pa še to ne. Skratka, kupijo nekaj časopisov, preberejo poročila in napišejo nekoliko drugače. Nekateri so bolj pametni. Tisti rečejo, če je nek časopis napisal, da je nekaj belo, da je to zelo črno in seveda obratno. Neki sem slišal lepo primerjavo. Tak novinar vzame neko vest, jo razpoti v kozarcu vode, toda taka razredčena vest ni več zanimiva. Zato dodajo trojno količino strupa in vodo odlije. Kakšna je ta vest si lahko mislite.

9³⁰

Izpraznil sem predalček 380, kjer je Polet dobival biltene, programe in ostali olimpijski material ter se napotil v mesto. Seveda je bil to kar mimogrede sprehod dolg skoraj dve uri. Med ostalimi sem našel tudi na trg Viktorja Emanuela II. Strašen živžav. Razen živilskega trga je tam tudi pravi orientalski bazar. Orientalci ne po stvarih, ki jih prodajajo, pač pa po načinu. Čeprav imaš najboljši namen ničesar kupiti, se komaj ustavljaš. Vlečejo te za rokav, pravijo, da je za te cena posebej znižana za 50 odstotkov, kažejo svoje blago in te goljufajo na vsakem koraku. Hitro sem spoznal sistem te trgovine. Pravzaprav povsem slučajno. V bližnji veleblagovnici sem opazil namizni prt iz umetne mase s kopico olimpijskih simbolov, zastav sodelujočih držav in podobno. Cena 750 Isti prt na stojnici 100 m preč — 1200 lir — posebej za vas 1000 lir. Ko greš naprej vpije prodajalec za teboj — koliko pa daste. Nazadnje sem ugotovil, da bi popustil tja do 800 lir. Vsekakor še vedno dobiček. Imajo pa tudi blago, ki je cenejšo kot v veletrgovini. Toda kupiš nogavice za 100 lir in so seveda strgane. Kljub temu pa je bil promet v olimpijskih dneih izredno velik. Zlobni jeziki trdijo da so jugoslovanske opazovalce videli več na tem trgu kot pa na prireditvah.

12⁰⁰

Spet »restavracija«. Tudi kosila ne naležijo na odobravanje, sicer pa, važno je to, da si jih plačal. Mnogo boljše so napravili tisti obiskovalci olimpijskih iger, ki so se hranili kar v olimpijski vasi. Kako so prišli noter, nihče ne ve. Vsakdo pa ve, da so izdali vsak dan po 1000 obrokov več kot pa je bilo dejansko »prebivalcev« te vasi. Res je tudi, da so nekateri športniki pospravljali dvojne in trojne porcije, toda vseeno je mnogokaj izginito tudi v želodcih nepovabljenih.

14⁰⁰

Via Olimpica. Olimpijska cesta — lepo zveni. Cesta je tudi lepa in dejansko rešuje tvoj čas. Če bi šel skozi center Rima, bi potreboval pol ure ali uro več. Med vožnjo mi poljski novinar kaže njihovega Pavliho in mi prevaja olimpijske napotke. Šaljivci so pripravili kratak kurz italijanskega jezika za potnike v Rim. Vsi napotki imajo en cilj — kako prodati poljske klobase, vodo in žepne radijske sprejemnike. Na poljski meji: »Ti dolarji niso moji, nekdo mi jih je vrzel v prtljago«. — »Pet radijskih sprejemnikov imam seboj. Veste, radi se pokvarijo, jaz pa tako rad poslušam radio«. V vlakcu (že v Italiji): »Kaj menite o žepnih radijskih sprejemnikih? Vam je vodka všeč?« V Rimu — materi z otrokom na cesti: »Kako lep otrok. Res, izredno lep otrok. Najbrž rad je klobaso?« Duhovniku na cesti: »Prosim, kje pridem do cerkve. O jej, s tem velikim zavojem res ne morem v cerkev. Lahko pa bi prodal vse skupaj ali r kilogram. Bog vas blagoslovi.«

15⁰⁰

Stadio Olimpico. Stadion naodduši obiskovalca tako s svojim zunanjim kot notranjim videzom, če je dovoljeno tako reči. Atletske naprave so malodane popolne. To je prav enotno mnenje vseh tekmovalcev in tudi tistih, ki smo jih gledali malo bolj od daleč, smo videli, da prenesejo marsikaj. Od strahotnega naliva pa do svetloonega rekorda — vse!

16⁰⁰

Med posameznimi panogami urejaš vtise. Atletika stopa naprej, s čedalje večjimi koraki. Vidiš olimpijske zmagovalce, vidiš evropske rekorderje in prvake kako polagajo orožje že v predtekli ali kvalifikacijah pred domala neznanimi tekmovalci, vidiš predstavnike mlade Afrike, kako prodirajo v večini disciplin proti svetovni eliti, vidiš od začetnikov do svetovnih rekorderjev vse. Jugoslovani so v večini primerov, žal bližji začetnikom.

16³⁰

Milena Usepić izbira kroglo. Rdeča? Črna? Srebrna? Nobena ni dovolj dobra za več kot 14.19 m. Kje je vzrok? Trema? Trenutno nerazpoloženje? Odgovora ni. Toda ali mora biti prav Milena primer? Ali niso

19³⁰

Ogledujem si olimpijski center italijanskega radija. Velika stvar. Vsaka država, ki ima akreditirane radijske reporterje, ima svoj studio s potrebnimi napravami. Kljub tej veliki ustrežljivosti, pa slišiš preklinjanje v vseh svetovnih jezikih. Birokracija. Vsak dan izpolniš na kupe formularjev za svoje potrebe, na kupe prošenj za dostop v olimpijsko vas, v to ali ono institucijo. Menda imajo prav tisti, ki pravijo, da tudi ni dobro, če maš preveč denarja, kot logično posledico tudi preveč ljudi in na koncu superorganizacijo, ki je že prav na robu desorganizacije. Italijanska parola: »Če so tekmovalci jedli v Melbournu veliko, morajo jesti v Rimu še več« — je prav značilna. V tem slogu je šlo namreč na vseh področjih. Prehiteti za osako ceno vse dosedanje olimpiade. Kar strah me je pri tem misliti na Tokio, kajti Japonci že obetajo, da bo leta 1964 čakalo olimpijce in druge obiskovalce Tokia še ose kaj hujšega.

24⁰⁰

Peljem se mimo olimpijske vasi. To je malo mestce ali pa olajšano koncentracijsko taborišče, kakor pač hočete. Ne smeš noter, to ti branijo organizatorji, ne smeš ven,

Družina Press iz Leningrada se vrača iz Rima s 3 medaljami. Irina Press je bila prva v teku na 80 m ovire, Tamara Press (na sliki) pa prva v metu krogle in druga v metu diska. Obe sestri sta torej skoraj do maksimuma izkoristili svoje možnosti na igrah. Smola Irine je samo v tem, da ni na igrah tudi peterboja, saj je v tej panogi svetovna rekorderka in bi vsekakor tudi zmagala

dovolj značilni primeri Thomas, avstralske sprinterke, Pirie? Vsi ti so bili ali so svetovni rekorderji, pa jih je olimpijski mlin prav tako zmlel v prah.

17⁰⁰

»En, dva, tri, štiri! En, dva, tri, štiri!« Glasno štetje in ploskanje s tribun, ko nastopa nova garnitura sodnikov v enotnih uniformah in skoraj z vojaškim korakom. S sodniki smo zadovoljni, dobro opravljajo svojo nalogo, le morda nekoliko preveč jih je na igrišču. Še dobro, da so uniformirani, sicer bi človek rekel, da nimajo kaj iskati. V Ljubljani bi jih že davno nagnali (ali pa tudi ne). Manj navdušenja za oranžnega starterja (nosi namreč oranžni suknjič). Nekoliko preveč očitno gleda skozi očala in prste Italijanom. Nekoliko preveč očitno pazi samo na Haryja, ne pa na druge tekače na 100 m. Nekoliko preveč očitno skuša vplivati na rezultat nekaterih tekov.

Smo pri sodnikih. V celoti vzeto — ocena olimpijskim sodnikom od zadostno do nezadostno velja za skoraj vse športne panoge. Vseposod od boksa preko orodne telovadbe do waterpola, povsod nerazumljive odločitve, povsod pristransko sojenje, povsod dajanje manjše ali večje prednosti italijanskim tekmovalcem. Da ne bo kake pomoči tu gre v skoraj vseh primerih za neitalijanske sodnike. Morda bo kdo rekel, da se razburjamo zato, ker smo bili nekajkrat prav v neposrednih ali posrednih dvobojih premagani od Italijanov. Toda sodniki so padli v oči prav vsem. Še celo domači gledalci so nekajkrat protestirali proti odločitvam v korist Italijanov.

Bližam se naši »palači« in sem že slabe volje. Še bolj slabe volje je seveda vratar, ki ga zbudim iz najslajšega spanja in le menda že prirojena vljudnost mu preprečuje kake »močnejše« izraze. Srečno smo prestali olimpijski dan.

2⁰⁰

Ko se že pozno ponoči vračaš, imaš zato ker si zamudil zadnji avtobus, dovolj časa za premišljevanje o Rimu in olimpijskih igrah. Igre so velika, očasih že malo prevelika stvar. Tudi če si še tako požrtvovalen, si ne moreš ogledati niti delčka vseh dogajanj, ki so istočasno in na 10, 15 ali 20 km oddaljenih športnih prostorih. Rim sicer živi v znaku 5 olimpijskih krogov, toda kako to, da je toliko praznih prostorov na stadionih? Kljub temu, da je v Rimu na stotisoče tujecev, od tega menda 30.000 nepriljubljenih Nemcev. No naj bo kakorkoli hoče, antični in moderni Rim je dal dostojen okvir XVII. olimpijskim igram.

Toča rekordov pri atletih

Davis, Elliott, Ševcova, štafete

■ 400 m — Kdor si je obetal od tega finala velik športni užitek, je prišel na svoj račun. Tako hitrega teka še ni bilo v zgodovini atletike. Najhitreje sta startala Spence in Singh. Favorita Davis in Kaufmann sta tekla bolj enakomerno in žele v drugem ovinku je Otis Davis prevzel vodstvo in z dvema metroma prednosti prišel v ciljno ravnilo. Tu pa se je pričela velika borba Kaufmanna. Zastanek je nadoknadil in meter pred ciljem demonstriral še tak skok v cilj, kot ga sicer nismo videli v Rimu. Padel je kolikor je bil dolg in širok, pa vendar za nekaj centimetrov izgubil tek. 1. Otis Davis (ZDA) 44.9 (svetovni in olimpijski rekord), 2. Kaufmann (Nemčija) 44.9 (svetovni, olimpijski in evropski rekord), 3. Spence (J. Afrika) 45.5, 4. Singh (Indija) 45.6, 5. Kinder (Nem) 45.9, 6. Young (ZDA) 45.9.

■ 1500 m — Isti dan kot 400 m spet svetovni rekord. Tokrat pa se je samo en človek boril s časom. Svetovni rekorder Herbert Elliott je tako premočno obvladoval svoje nasprotnike, da bi mu skoraj morali dati vzdevke najbolj zanesljivega zmagovalca. Tek je bil vseskozi hiter, najhitrejši pa v finišu, ko si je Elliott tudi zagotovil svetovni rekord. 1. Herbert Elliott (Avstralija) 3:35.6 (svetovni in olimpijski rekord), 2. Jazy (Francija) 3:38.4, 3. Roszavölgyi (Madžar) 3:39.2, 4. Waern (Švedska) 3:40.0, 5. Vamos (Romunija) 3:40.8, 6. Burleson (ZDA) 3:40.9.

■ 10.000 m — Malokdaj je ta najdaljša proga na tekalšču tako zanimiva in razburljiva. Iz trenutka v trenutek se je menjal vrstni red tako v prvi skupini, kot tudi v glavni. Tokrat so ujeti pravi vlak, kot pravimo. Bolotnikov, Desjačikov, Grodotzki in Power. Ta četvorica je diktirala tak tempo, da so ostali favoriti na čelu s Halbergom zaostali nekajkrat tudi za 50 m in to je pomenilo borbo za prvo mesto samo med omenjenimi tekači. Prvotprav smo pričakovali tihš hitrega Grodotzkega, toda Bolotnikov ni izpustil edinstvene priložnosti. Njegov dolgi sprint je bil odličen in zlata medalja več kot zaslužena. 1. Peter Bolotnikov (SZ) 28:32.2 (olimpijski rekord), 2. Grodotzki (Nemčija) 28:37.0, 3. Power (Avstralija) 28:38.2, 4. Desjačikov (SZ) 28:39.6, 5. Halberg (N. Zelandija) 28:48.8, 6. Truex (ZDA) 28:50.2.

■ 110 m ovire — Lorgor v polfinalu ni izkoristil edinstvene priložnosti. Mihajlov mu je napravil uslugo s svojim padcem, toda Stanko je bil res preslab za finale. Uvrstil se je komaj na zadnje 5. mesto s 14.5. V finalu majhno presenečenje. Lauer precej daleč od svoje rekordne forme brez medalje. Šele fotofiniš je razvozlat uganko o prvem in tretjem mestu. 1. Lee Calhoun (ZDA) 33.8, 2. May (ZDA) 33.8, 3. Jones (ZDA) 34.0, 4. Lauer (Nemčija) 34.0, 5. Gardner (Antili) 34.4, 6. Čistjakov (SZ) 34.6.

■ Troskok — Rekorder Schmidt ni imel prevelikih težav. Toliko bolj zanimiva borba za ostali dve medalji. Najprej je bil srebrni Amerikanec Davis, potem je zdrsnil na bron, v zadnjem skoku pa mu je Kreer odvzel še to. 1. Jozsef Schmidt (Poljska) 16.81 (olimpijski rekord), 2. Gorjajev (SZ) 16.63, 3. Kreer (SZ) 16.43, 4. Davis (ZDA) 16.41, 5. Einarsson (Island) 16.37, 6. Malcherzyk (Poljska) 16.61.

■ Palica — Veliko »umiranje« favoritov že v kvalifikacijah. Ne samo naš Leček, ampak tudi odlični Preussger, Rubanjs, Clark in še drugi so se poslovili že pri 4.40. Zato je tembolj vreden rezultat Lukmana, ki je kvalifikacije premagal zlahka. Finalno tekmovanje je bilo seveda po svoji dolžini spet maratonsko. Ponovno je Lukman z lepimi skoki premagal vse višine vključno s 4.40, kar mu je prineslo zelo dobro uvrstitev. Tarzan Bragg je imel nekaj težav na 4.40, potem pa je šlo vedno više in vedno lažje. Po skoraj 6 urah tekmovanja

je tudi on omagal. Sicer pa medalja in olimpijski rekord sta bila tu. 1. Don Bragg (ZDA) 4.70 (olimp. rekord), 2. Morris (ZDA) 4.60, 3. Landström (Finska) 4.55, 4. Cruz (Portorico) 4.55, 5. Malcher (Nem) 4.50, 6. Petrenko (SZ) in Sutinen (Finska) 4.50, 8. Tomasek (CSSR) 4.50, 9. Lukman (Jugoslavija) 4.40.

■ Disk — Trije ameriški kolosi so si zagotovili vse 3 medalje. Zaslužen, kajti samo oni so se približali svojim običajnim rezultatom, medtem ko je vsa Evropa na čelu s svetovnim rekorderjem Piatkowskim, zaostala za običajnimi rezultati tudi po več metrov. 1. Al Oerter (ZDA) 59.18 (olimpijski rekord), 2. Babka (ZDA) 58.02, 3. Cochran (ZDA) 57.16, 4. Szecsenyi (Madžarska) 55.79, 5. Piatkowski (Poljska) 55.12, 6. Kompanejec (SZ) 55.09.

■ Kopje — To je bila kvalitetno najslabša disciplina olimpijskih iger. Izvzeti moramo samo en edini uspešni met Cibulenk (prvi) ter 85.71 m Poljaka Sidla v kvalifikacijah. 74 m v kvalifikacijah je bilo preveč za take mojstre kot so Danielson, Alley in Macquet. V finalnem tekmovanju so odpovedali še drugi favoriti, na primer Siglo in Cantello, tako da so na stopnice za zmagovalce stopili razen morda Cibulenk nepričakovani. Majhno opravičilo: Heldova kopja so bile prepovedane. Mnoge je sprememba orodja spravila iz tira. 1. Viktor Cibulenko (SZ) 84.64, 2. Krüger (Nem) 79.36, 3. Kulesar (Madž) 78.57, 4. Kuisma (Finska) 78.40, 5. Rasmussen (Norveška) 78.36, 6. Frideriksson (Švedska) 78.33.

■ Deseterboj — Ogorčena borba med črnim Johnsonom in rumenim Kvangom. Kuznecov se v ta boj ni mogel vmešati. Brodnik odličen. Kolnik je moral žal zaradi poškodbe že prvi dan odstopiti. 1. Rafer Johnson (ZDA) 8392 (olimpijski rekord), 2. Kvang (Formosa) 8334, 3. Kuznecov (SZ) 7809, 4. Kutenko (SZ) 7567, 5. Kamerbeek (Nizozemska) 7236, 6. Saar (Italija) 7195, 7. Kahma (Finska) 7112, 8. Grogorenz (Nemčija) 7032, 9. Brodnik (Jugoslavija) 6919. Brodnik je dosegel naslednje rezultate: 11.6, 12.30, 6.91, 51.0, 180, 15.7, 37.66, 65.30, 4.10, 4:37.7.

■ Hoja 50 km — Kot edino pomembno značilnost te panoge lahko ugotovimo slab uspeh tekmovalcev Sovjetske zveze. Njihovi rezultati doma so na tej progi

od dosežanega svetovnega rekorda. 1. ZDA (Yerman, Young, G. Davis, O. Davis) 3:02.2 (olimpijski in svetovni rekord), 2. Nemčija (Kinder, Reske, Kaiser, Kaufmann) 3:02.7 (evropski rekord), 3. Antili 3:04.0, 4. Južna Afrika 3:05.0, 5. Velika Britanija 3:06.3, 6. Švica 3:06.4.

■ Zenske — 200 m — Predtekmovanje boljše od polfinala in finala. To je glavna značilnost te panoge. Nastopila je tudi Sikovčeva, ki je prišla v četrtfinale, potem pa z izenačenim državnim rekordom izpadla. Fenomenalna tekačica Rudolph ni imela težav pri osvojitvi zlate medalje in ob ugodnejših temovalnih pogojih bi bil najbrž tudi njen svetovni rekord v nevarnosti. 1. Wilma Rudolph (ZDA) 24.0, 2. Heine (Nemčija) 24.4, 3. Hyman (VB) 24.7, 4. Ikina (SZ) 24.7, 5. Janiszewska (Poljska) 24.8, 6. Leone (Italija) 24.9.

■ 800 m — Presenečenja so se pričela v predtekmovanju. Samo ena Rusinja v finalu. Res pa je, da je bila svetovna rekorderka Ševcova dovolj močna, da je tudi sama opravila z nasprotnicami. Najbolj presenetljivo pa je, da je glavna nevarnost pretilla od dveh Avstralk, ne pa od vseh ostalih pričakovanih. Avstralski tekačici sta napravili ogromen skok v svetovno elito in vse kaže, da se je pojavila nova velesila ženskega teka na srednje proge. 1. Ljudmila Ševcova (SZ) 2:04.3 (olimpijski rekord, izenačen svetovni in evropski rekord), 2. Jones (Avstralija) 2:04.4, 3. Donth (Nemčija) 2:05.6, 4. Kummerfeld (Nemčija) 2:06.9, 5. Gleichfeld (Nemčija) 2:06.5, 6. Jordan (VB) 2:07.8.

■ Višina — Ena atletinja najmanj za glavo višja od ostalih in najmanj za dva razreda boljše. Tudi v Rimu je Jolanda Balas demonstrirala svoje ogromno znanje, preskočila 185 cm, potem pa trikrat zaman naskakovala višino svetovnega rekorda 187 cm. Naša Olga Gere je bila solidna. Z malo sreče ali boljše koncentracije bi bila lahko precej mest više, ne da bi preskočila večjo višino. Samo v prvem skoku namesto v drugem bi morala opraviti s 185 cm. Tako pa je delila 9. do 13. mesto. 1. Jolanda Balas (Romunija) 185 (olimpijski rekord), 2. Jozwiakowska (Poljska) in Shirley (VB) 171, 4. Dolja (SZ) 171, 5. Čentik (SZ) 168, 6. Slaap (VB) Lorentzon (Švedska) in Frith (Avstralija) 165.

■ Disk — Precej skromni rezultati, presenečenje Romunka Manoliu. 1. Nina Ponomareva (Sovjetska zveza) 55.10 (olimpijski rekord), 2. Press (SZ) 52.59, 3. Manoliu (Rom) 52.36, 4. Hausmann (Nem)

51.47, 5. Kuznecova (SZ) 51.43, 6. Brown (ZDA) 51.29.

■ 4 × 100 m — Svetovni rekord Američank že v polfinalu. V finalu potem samo izenačenje prejšnjega rekorda. 1. ZDA (Hudson, Williams, Jones, Rudolph) 44.5 (44.4 v predtekmovanju, svetovni in olimpijski rekord), 2. Nemčija 44.8, 3. Poljska 45.0, 4. Sovjetska zveza 45.2, 5. Italija 45.6.

■ 4 × 400 m — Naša četvorica dr. Savič, Gruič, Kovač in Snajder se je dobro držala. Z novim državnim rekordom 3:10.6 so se uvrstili v polfinale, kjer so bili sicer zadnji, toda zopet z novim rekordom 3:10.2. Finalna borba med Nemci in Američanki je bila zelo ogorčena in posledica sta bila dva rezultata boljša

51:47, 5. Kuznecova (SZ) 51.43, 6. Brown (ZDA) 51.29.

TURKI NAJBOLJSI ROKOBORCI

Drugi del rokoborskega tekmovanja je obsegal borbe v prostem slogu. Največ uspeha v tem načinu rokoborbe so imeli Turki, ki so v 8 kategorijah osvojili kar štiri zlate in dve srebrni kolajni. Presenetljivo dobro so se borili tudi tekmovalci ZDA, ki so osvojili tri zlate medalje in s tem potisnili v ozadje favorite Ruse in Bolgare. Od nosilcev zlatih medalj iz Melbourne sta se v finale uvrstila le Iranec Takhti in Turek Kaplan, vendar sta oba v končnem dvoboju zasedla le drugo mesto.

mušja: 1. Bilek (T), 2. Matsubara (Jap), 3. Safepour (Ir), petelinja: 1. Mc Cann (ZDA), 2. Zalev (Bolg), 3. Trojanowski (Polj), peresna: 1. Dagin (T), 2. Ivanov (Bolg), 3. Rubašvili (SZ), lahka: 1. Wilson (ZDA), 2. Sinjajski (SZ), 3. Dimov (Bolg), srednjelahka: 1. Bulbanh (ZDA), 2. Ogan (T), 3. Bashir (Pak), srednja: 1. Gungor (T), 2. Skirtladze (SZ), 3. Antonsson (Šv), srednjetežka: 1. Atli (T), 2. Takhti (Ir), 3. Albul (SZ), teška: 1. Dietrich (Nem), 2. Kaplan (T), 3. Dzarasov (SZ).

Ameriški plovalki Ann Warner tudi talisman - žabica ob starinem kamnu - ni pomagal do olimpijske medalje

Jadralci opravičili zaupanje

Z nastopom naših jadralcev na letošnjih olimpijskih igrah, smo lahko zadovoljni. Tako Fafangel z jadrnico »Star«, kakor tudi Pivčević na olimpijski joli, sta povsem opravičila zaupanje. Obema je bil nastop na olimpiadi praktično prvi v tako močni konkurenci. Po sedmih regatah je Fafangel osvojil osmo mesto za jadralci iz SZ, Portugalske, ZDA, Italije, Švice, Bahamov in Nemčije. Ostalih osemnajst tekmovalcev, v tej skupini je nastopilo kar 28 jadrnic, pa je bilo slabših. V razredu Finn, kjer je nastopal Pivčević, je sodelovalo 35 držav. Naš jadratec se je uvrstil na deseto mesto ter premagal v sedmih zahtevnih regatah mnoge znane jadralce iz Nemčije, Italije, ZDA, Velike Britanije, Švedske itd.

Jugoslovanski jadralci so že nastopili na regatah leta 1952 na olimpijskih igrah v Helsinkih. Takrat so se prav slabo odrezali, saj je bila naša jadrnica v »Staru« šele dvajseta med enaindvajsetimi, v olimpijskih jolah pa med osemindvaj-

Med sabljači najboljši Madžari

Z nastopom naših dveh sabljačev ne moremo biti zadovoljni. Oba, tako Jeftimijadesova kakor tudi Vasin, sta zafajla. Jeftimijadesova je izpadla že v prvem kolu, Vasin, ki je nastopal z mečem, pa je bil v prvem kolu v svoji skupini tretji z dvema zmagama in tremi porazi. To mu je zadostovalo, da se je uvrstil v drugo kolo, toda tu je zabeležil samo eno zmago, štirikrat pa je moral prepustiti zmago drugim in tako

je izpadel iz nadaljnjega tekmovanja.

Madžari, ki so veljali za največje favorite v sablji in meču, so opravičili svoj sloves. V meču je bil prvi Karpati, drugi prav tako Madžar Horvath, in tako se v tej kategoriji Madžari slovili dvojno zmago. Tudi Rusi so pospravili lepe številke kolajn, saj so osvojili prva mesta v floretu za moške posamezno in ekipno ter v floretu za ženske ekipno.

Rezultati — floret moški: Zdanovič (SZ), Šiškin (SZ), Axelrot (ZDA); ekipno: SZ, Italija, Nemčija. Floret — ženske: Schmidt (Nemč), Rostev (SZ), Vikol (Rom), ekipno: SZ, Madžarska, Italija. Meč — moški: Karpati (Madž), Horvath (Madž), Clareseu (It), moški — sablja ekipno: Madžarska, Poljska, Italija.

Rekordi med dvigalci

V dviganju uteži so dokazali svoj premoč tekmovalci Sovjetske zveze. S štirimi zlatimi medaljami so bili najboljša reprezentanca med dvigalci in tako se je tudi ta »interni« dvoboj med SZ in ZDA končal v korist SZ. Vsi zmagovalci iz Sovjetske zveze so postavili tudi nove svetovne in seveda istočasno tudi olimpijske rekorde. Medalje pa so si razdelili takole:

peresna: 1. Vinci (ZDA) 345, 2. Miyake (Jap) 337.5, 3. Elmkhah (Ir) 330, peresnolahka: 1. Minajev (SZ) 372.5 (izenačen svetovni in nov olimpijski rekord), 2. Berger (ZDA), 3. Minironi (It) 352.5, lahka: 1. Bušnjev (SZ) 397.5 (nov svet. in olimpijski rekord), 2. Han Tan (Sing) 380, 3. Vahid Aziz (Ir) 380,

setimi jadralci šele štiriindvajseta. Zato lahko štejemo nastop naših jadralcev na letošnji olimpiadi za nad vse uspešen. Kolajne pa so si razdelili takole: »Star«: 1. SZ, 2. Portugalska, 3. ZDA, Finn: 1. Danska, 2. Avstralija, 3. SZ.

vitergin
tableta
 vsebuje
GLUKOZO
C VITAMIN
KOFFEIN
DOBI SE V VSAKI LEKARNI
BREZ RECEPTA
Lek LJUBLJANA

NARTA
5701
KREMA

V HOKEJU NA TRAVI PRESENECENJE

Tudi hokejisti na travi so poskrbeli za presenečenje, ki spada prav gotovo med eno največjih v športnih igrah. Po petkratnem zaporednem osvajanju zlate medalje so tokrat ostali Indijci brez zlata. V finalni tekmi so jih premagali igralci Pakistana z rezultatom 1:0 (1:0). Toda zlata in srebrna medalja sta še vedno ostali v Aziji. V borbi za bronasto medaljo je Španija premagala Anglijo 2:1 (1:0).

srednja: 1. Kurinov (SZ) 437.5 (svet. in olim. rek.), 2. Kono (ZDA) 427, 3. Veres (Madž) 405, lahkotežka: 1. Vorobjev (SZ) 472.5 (nov svet. in olimpijski rekord), 2. Lomakin (SZ) 457.5, 3. Martin (Angl) 445, poltežka: 1. Palinsky (Polj) 442.5, 2. George (ZDA) 430, 3. Božinek (Polj) 420.

Leto XVI
Štev. 37
Stran 7

Največ uspeha v boksu - Italijani

Olimpijski boksarski turnir je končal z velikim uspehom Italijanov, ki so sicer postavili v ring res odlično ekipo, toda tudi sedniki so jim bili marsikdaj precej

in preveč naklonjeni. Končni rezultati kažejo, da se niso prav povsod uveljavili favoriti in tudi mnoga nova imena so zažlela.

VRSTNI RED: MUŠJA KATEGORIJA 1. Török (Madžarska), 2. Sivko (Sovjetska zveza), 3. Tanabe (Japonska) in El Guindi (ZAR), BANTAM 1. Grigorjev (Sovjetska zveza), 2. Zamparini (Italija), 3. Bendig (Polj.) in Taylor (Avstralija), PERESNA 1. Musso (Italija), 2. Adamski (Poljska), 3. Meyers (Južna Afrika) in Limmonen (Finska), LAHKA 1. Pazdzior (Poljska), 2. Lopolino (Italija), 3. McTaggart (VB) in Landino (Argentina), POLWELTER 1. Nemeček (CSSR), 2. Quartey (Gana), 3. Daniels (ZDA) in Kasprzyk (Poljska), WELTER 1. Benvenuti (Italija), 2. Radonjak (SZ), 3. Drogosz (Poljska) in Lloyd (VB), POLSREDNJA 1. McClure (ZDA), 2. Bossi (Italija), 3. Lagutin (SZ) in Fisher (VB), SREDNJA 1. Crook (ZDA), 2. Walssek (Poljska), 3. Monea (Romunija) in Peofanov (Sovjetska zveza), POLTEŽKA 1. Clay (ZDA), 2. Pietrzykowski (Poljska), 3. Madigan (Avstralija) in Sarandi (Ital.), TEŽKA 1. De Piccoli (Italija), 2. Bekker (Južna Afrika), 3. Nemeček (CSSR) in Slegmund (Nemčija).

OLIMPIJSKI BOKSARSKI TURNIR JE KONČAL Z VELIKIM USPEHOM ITALIJANOV, KI SO SICER POSTAVILI V RING RES ODLIČNO EKIPNO, TODA TUDI SEDNIKI SO JIM BILI MARSIKDAJ PREČEJ

ZA
SOLO

103.11.5

• PETER • 2.600

ILANIKA • KRANI

Za naše - sredina

Tekmovanja v streljanju na Poligonu di Casaro so prinesla neljuba presenečenja maršikateremu tekmovalcu, ki je upal na eno izmed kolaj. Tako je v streljanju z vojaško puško zatajil Puckel (ZDA), ki je od 1200 možnih krogov, nastreljal samo 1114, kar še zdaleč ni zadostovalo za boljše mesto. Tekmovalce v tej disciplini je močno motil veter, ki je dvigal oblake prahu, tako da ni bilo mogoče kakršnokoli precizno merjenje. Za presenečenje pa je poskrbel Avstrijec Hummer, ki je z 1129 krogov osvojil zlato medaljo in pustil za seboj Spielmana iz Švice in Borisa (SZ). Z vojaško puško sta nastopila tudi Jugoslovana Čuk in Grozdanović. Čuk je streljal takole: leže 379, kleče 366, stoje 340 in se uvrstil na trindvajseto mesto s 1085 krogov. Grozdanović je bil nekoliko slabši, sedemindvajseti s 1073 krogov. V streljanju z malokalibrsko puško sta v konkurenci štiriinpetdesetih strelcev nastopala Stojanović in Lončar. Njuni mesti, prvi enaindvajseti, drugi sedemindvajseti, sta zadovoljili, saj je bila izenačenost v tej disciplini največja. Zlato si je osvojil Samurkin, srebrno Niazov (oba SZ), bron pa Zahringer (Nemč). Samurkin je zbral 1149 krogov, medtem ko je naš Stojanović, ki je bil šele enaindvajseti, zbral 1117 krogov. Razlika 32 krogov!

S pištolo sta tekmovala Umek in Ničič. Tudi tu sta si obe prvi mesti razdelila Rusa Guščin s 560 krogov in Umarov s 522. Prvi je s svojim rezultatom postavil nov olimpijski rekord. Izvrsten pa je bil tudi tretji, Japonec Jošikava z istim številom točk kakor Rus Umarov, toda z manjšim številom desetk.

V hitrem streljanju s pištolo na premika-joče cilje je bil najboljši Amerikaneec Mac Millan pred Fincom Linasvuo in Rusom Za-

belino. V ostalih dveh disciplinah v streljanju na glinaste golobe in streljanju z malokalibrsko puško leže (60 strelcev) pa so si medalje razdelili takole. Streljanje na glinaste golobe: Dimitrescu (Rom) 192, Rossini (It) 191, Kalinjin (SZ) 190, malokalibrska puška leže: Kohke (Nemč) 590, Hill (ZDA) 599, Forcella (Venezuela) 587. V tej kategoriji je nastopil tudi Stojanović, ki je bil s 566 krogov šele 51.

Slovenski rekord Červana

Ljubljana, 11. sept. Včeraj je bilo v Ljubljani izbirno tekmovalstvo za sestavo atletske državne reprezentance za balkanske igre v Atenh. Najboljši je bil tokrat član ZAK Maribor Franc Červan z novim slovenskim rekordom v teku na 3000 m z rezultatom 8:16.4. Dosedanji rekord je imel Hafner (Ljubljana) z 8:16.7, dosegel pa ga je tudi letos. Červanov rezultat je najboljši rezultat na 3000 m v državi za letošnje leto. Pomembna je seveda tudi njegova zmaga nad Subotičem in Ivanovičem. Zanimivo je tudi, da je Čelešnikova teden dni po svojem velikem rimskem neuspehu spet dobro vrgla disk. Rim je bil tipična psihološka zadeva, toda res dobrim atletom se tudi kaj takega ne bi smelo dogajati. Najboljši rezultati: 1000 m Naraks (Klad) 2:29.0, 3000 m Červan (Mar) 8:16.4, Subotič (Part) 8:20.3, Ivanović (Part) 8:22.6, 10.000 m Stojanović (Dobroča) 30:42.7, Toldi (Spart) 31:02.3, ženske — krogla Usenik (Olimp) 14.32, disk Čelešnik (Olimp) 48.31.

JAPONCI v torek na GR

Najboljši telovadci na svetu, nosilci petih medalj v Rimu, Japonci, bodo na povratku iz Rima gostovali v Ljubljani. V torek ob 20. uri bodo v veliki dvorani Gospodarskega razstavišča v olimpijskem programu pokazali tako moški kot ženske, vse odlike te športne zorsti. V Jugoslavijo bodo prišli danes zvečer, in prespali v Kopru. V ponedeljek ob 18.30 bodo na Gospodarskem razstavišču preizkusili telovadno orodje. V torek jih bo sprejel predsednik mestnega sveta, zvečer pa bo vsak telovadelec na vsakem orodju izvedel dve poljubni vaji. Kakor smo zvedeli pri Partizanu Slovenije, televizijskega prenosa ne bo. V sredo bodo japonski telovadci odpotovali v Zürich, kjer bo uradni doboj s Švicarji, od tam pa bodo v letalom odpotovali v domovino.

Ljubljana: Odred 3:0

Ljubljana, 11. sept. Danes sta bili na sporedu dve polfinalni srečanja za nogometni pokal — v Ljubljani sta se sestali enajstoričnici Odreda in Ljubljane v Mariboru pa moštvi Maribora in Sobote. Zanimanje gledalcev ni bilo kaj prida, saj je večina izrabila prijetno nedeljsko popoldne za izlete v okolico. In najbrž je bilo tudi tistim, ki so prišli na stadion za Bežigradom krepko žal, da se niso namenili kam drugam. Gledali so namreč zelo nezanimivo in dolgočasno tekmo. Obe moštvi sta prikazali slab nogomet, kar še posebej velja za Odred, ki je igral tako slabo, kot ga nismo še nikdar videli. Napadalci Odreda si niso ustvarili skozi vso tekmo niti ene same priložnosti za gol, medtem ko so bili nogometaši Ljubljane predvsem bolj postrvovalni, priznati pa jim je treba, da so bili tokrat tudi tehnično boljši. Za mlade nogometaše Ljubljane je uvrstitev v finale za nogometni pokal FLRJ v Sloveniji nedvomno velik uspeh in spodbuda za nadaljnji trening in delo.

Moštvi sta nastopili takole:

Odred: Novak (Becič), Medved, Eltrin, Plavšič, Berginc, Gugolj, Brežigar, Velkavrh, Cuban, Oblak, Virant.

Izdaja tiskovni svet "Polet" — Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Franček Mirtič — Rokopisov ne vračamo — Tisk tiskarna "Toneta Tomšič" v Ljubljani — Uredništvo in uprava v Ljubljani, Cankarjeva 4 (pasaja Nebotič- nika) — Poštni predal 577 — Čekovni račun uprave 600-7013-04 — Telefoni: uredništvo: 21-281 (ob nedeljah 20-170, 171, 172

Ljubljana: Zupančič (Istinič), Bogataj, Zorko, Herman, Frič I, Skušek, Jež, Majcen, Dolenc, Pirc, Potokar.

Vse tri gole za Ljubljano je dosegel Pirc v 19., 40. in 73. minuti. Povedati moramo, da je Odred nastopil najprej s poškodovanim vratarjem, katerega je zamenjal Becič, ki seveda nima pravih lastnosti nogometnega vratarja. Večino tekme je bilo moštvo Ljubljane v premoči, saj so razen treh golov zadeli dvakrat tudi v vratnico.

Tekmo je sodil zvezni sodnik Gvardjančič, ki je bil na ravni igre, z drugimi besedami — slab!

Znano je, da Odred prihodnje nedeljo starta v prvenstvu v II. zvezni ligi, njegov prvi nasprotnik bo enajstoričnica Sibenika. Tekma bo v Sibeniku in sodeč po današnji igri Odreda, ne moremo pričakovati nobenih razveseljivih novic.

Maribor: Sobota 4:2

Maribor, 11. sept. V precej razburjivi igri je domače moštvo Maribora pred 1500 gledalci uspelo premagati žilavo moštvo gostov. Napad Mariborčanov je imel precej lepih priložnosti za doseg še večjega števila golov, vendar jih ni znal izkoristiti. Sobotčani so prav redko prihajali pred vrata domačih, bili pa so nevarni prav zato, ker so bili Mariborčani v obrambi zelo šibki. Gole so dosegli takole: v 21. min. Bešič za Mariborčane. Sele v 44. min. je sodnik Ing. Skalar upravičeno dosodil enajstmetrovko, to pot v korist Mariborčanov. Realiziral jo je Bešič — 3:2. Pro koncu igre pa so še enkrat Sobotčani naredili napako v kazenskem prostoru Mariborčanov. Sodnik Ing. Skalar je že tretjič — spet upravičeno, pokazal na enajstmetrovko in Arneljčič je zvišal na 4:2.

MEDNARODNI SPEEDWAY V KRANJU

Kranj, 11. sept. Danes so bile v Kranju mednarodne speedway dirke, kjer so poleg domačih tekmovalcev nastopali še Avstrijci. Pravzaprav je bil to dvoboj med dirkači Kranja in Stockerana. Zmagali so Kranjčani z visokim rezultatom 67:41 točk.

Posamezniki: 1. Visočnik 18 t., 2. Perko 17, 3. Babič 15 (vsi Kranj), 4. Happer (Stockeran) 12, 5. Kečler (Stock) 10, 6. Rozman (Kranj)

IZPITI ZA ODBOJKARSKO SODNIKE

Zbor sodnikov OZS razpisuje sodniške izpite za tekoče leto. Prijave sprejemamo do vključno 25. t. m. na naslov

Odbojgarska zveza Slovenije Ljubljana, Erjavčeva 14.

Prva moška republiška košarkarska liga

Triglav še vedno v vodstvu

Rezultati:

Svoboda : Branik 66:64 (35:35)
Triglav : Rudar 65:61 (35:22)
Moste : Branik 41:41 (20:28)
Maribor : Medvode 77:53

LESTVICA

Triglav	11	10	0	1	764:656	20
Slovan	11	9	0	2	763:651	18
Maribor	11	7	1	3	633:443	15
Svoboda	12	5	2	5	717:744	12
Branik	12	4	2	6	673:716	10
Rudar	12	4	1	7	671:705	9
Moste	12	2	1	9	571:748	5
Medvode	12	2	0	10	669:840	4

Druga moška liga

Rezultati:

Proletarec : Celje 80:52 (40:24)
Postojna : Jesenice 44:44 (15:15)
Skofja Loka : Vrhnika 71:45 (32:25)
Ilirija : Ilir. Bistrica 42:15 (prekinjena v 15. minuti prvega polčasa)

Podzvezna liga — moški

Rezultati:

N. mesto : Zelena jama 85:70 (37:36)
Trnovo : Kamnik 84:41

Prva republiška liga — žene

Rezultati:

Maribor : Olimpija 36:65 (16:28)
ČLANICE — DRUGA LIGA

Rezultati:

Proletarec : Svoboda 40:36 (23:15)
Slovan : Rudar 47:21 (17:13)

Velika zmaga Etiopije

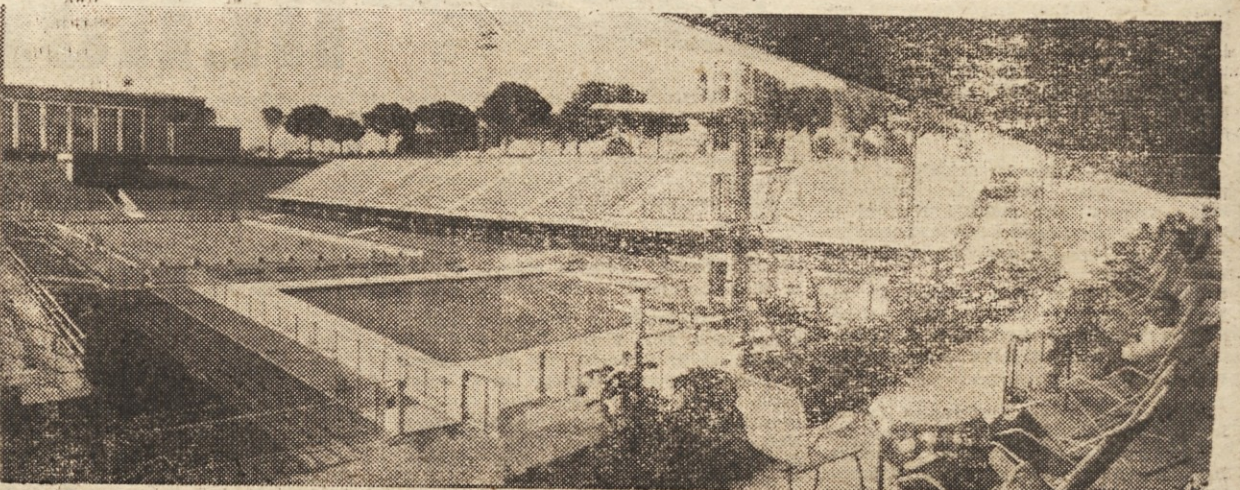
Maraton v klasičnem okolju, sicer ne ateenskem, vsekakor pa rimskem. Start na Kapitolu, cilj ob Konstantinovem slavoloku v senci Koloseja. Veliki zmagovalci: Bkila Abebe — vojak etiopske cesarske garde. Na polovici proge je zmagovalci bil lahko le Abebe ali Marokanec Rhadi. Tako premočno sta kilometra za kilometrom vodila dolgo kačo 71 tekačev. Zadnjo borbo je imel Abebe I, tudi njegov brat Vakgira Abebeb je bil odličan na 7. mestu, na zadnjem kilometru, ko je opravil še z Rhadijem. Eno največjih, če ne največje presenečenje letošnjih olimpijskih iger je bilo tu. Mihalič je bil prvih 10 km v vodilni skupi-

ni, potem je nekoliko zaostal in na 25 km je bil spet zelo spredaj — skupaj z Bakirjem na 6. do 7. mestu. Med 32 in 33 km pa je imel hudo krizo z močnimi krči in je počasi, a zanesljivo izgubljal mesto za mestom. Medtem pa je iz ozadja pričel prodirati Skrinjar, ki je nekaj kilometrov pred ciljem celo prehitel Mihaliča in dokaj svež prišel na cilj kot 10. Kaže, da se je celo nekoliko podcenjeval in bi lahko bil celo boljši. Maraton pa je kljub temu lep uspeh za Jugoslovana, saj se le Etiopija, Maroko in Sovjetska zveza pohvalijo z boljšo uvrstitvijo dveh tekačev. 1. Bkila Abebe (Eti) 2:15:16.2, 2. Rhadi (Mar) 2:15:41.6, 3. Magee (N. Zel) 2:17:18.2, 4. Vorobjev (SZ) 2:19:09.6, 5. Popov (SZ) 2:19:18.8, 6. Togersten (Dan) 2:21:03.4, 7. W. Abebe (Eti) 2:21:09.4, 8. Bakir (Mar) 2:21:21.4, 9. Suarez (ARG) 2:21:26.6, 10. Skrinjar (Jug) 2:21:40.2, 11. Rumjancev (Sovjetska zveza) 2:21:49.4, 12. Mihalič (Jugoslavija) 2:21:52.6.

Filmski dokazi

Na plavalnem delu tekmovalja sta bila vložena dva protesta. Prvi na 100 m prosto, kjer so Amerikanci protestirali proti odločitvi sodnikov, češ, da prvi ni bil Dewitt, temveč Larson, drugega so vložili Rusi, češ, da je zmagovalci na 200 m prsno Amerikaneec Mulliken po startnem skoku napravil dva zaveslaja pod vodo in ne le enega kot to zahtevajo pravila. Oba protesta sta bila odbita. Toda filmski posnetki dokazujejo drugače. Tako na 100 m prosto se da na filmskem traku dobro razbrati, da je prvi dotaknil cilj Amerikaneec Larson. Tudi sovjetski delegati so po odbitem protestu prinesli dokaze s filmskega traku, kjer se prav dobro vidi, da je Mulliken napravil pod vodo dva zaveslaja. Toda sodniki so odločili svoje in so ostali gluhi za vse filmske dokaze.

Olimpijski plavalni stadion, ki je bil teden dni prizorišče borb najbo ljših plavalcev na svetu

Nogometno prvenstvo Anglije

London, 11. sept. Včeraj so bili na tekma za nogometno prvenstvo Anglije doseženi naslednji rezultati: Arsenal : Tottenham 2:3, Birmingham : Preston 1:3, Cardiff : Nottingham 1:3, Chelsea : West Ham U. 3:2, Everton : Wolverhampton 3:1, Manchester U. : Leicester 1:1, Newcastle : Manchester C. : 1:3, Sheffield : Fulham 2:0, Bromwich : Burnley 0:2.

Atletika v Kranju

Kranj, 11. sept. — Na mednarodnem atletskem mitingu, na katerem so nastopili atleti Ljubljane, Olimpije, Triglava, Jesenic ter nekatera partizanska društva in šola iz Gorenjske, so bili doseženi povprečni rezultati.

Moški — 60 m: Roos 7.2, 300 m Zupan 37.2, 800 m Bratuša (vsi Triglav) 2:04.5, 2000 m Stros (Lj) 5:39.0, 4 x 100 m Triglav 47.1, višina Vidovič, Seljak (oba Lj) 165, daljina Razinger (Ol) 621, krogla: Solar (Jes) 12.70, ženske: 60 m Pravst (Tr) 8.3, 200 m Pravst (Tr) 29.1, 400 m Jevšnik (Tr) 1:07.2, 4 x 100 m Triglav 56.6, višina Rakovec 128, daljina Jamnik 445, krogla Vrhunc (vse Tr) 8.16.

Judo srečanje: Triglav : Kamnik 15:9.

Šport v Logatcu

Logatec, 11. sept. V počastitev občinskega praznika Logatca, so se tu sestali košarkarji, rokometarji, odbojkarji in nogometaši. Med košarkarji so bili v moški konkurenci najboljši Logatčani, ki pa so vseeno izgubili srečanje z Ljubljancami. Rezultati — košarka — mladinci: Logatec : Moste 33:3 (10:1), moški: Logatec : Tabor 45:59 (25:30), rokomet: Logatec : Ig 22:10 (9:4), odbojka: Logatec : Borovnica 3:2, nogomet: Logatec (stari) : Logatec (mladi) 2:14 (0:11).

Športna nedelja

ZVEZNA ODBOJKARSKA LIGA

Moški:

Crvena zvezda : Željezničar 3:2
Partizan : Partizan (Sombor) 3:0 p. f.
Branik : Jugoslavija 3:1

Ženske:

Crvena zvezda : Partizan (N. Sad) 3:0
Partizan : Poštar 3:1

REPUBLICKA ODBOJKARSKA LIGA

Moški

Olimpija : Zirovnica 3:0

Ostali nogometni rezultati

Hidromontaža : Partizan (Svečina)

1:2 (0:1)

Metalna : Svila 2:1 (1:1)

MTT : Partizan Poljčane 5:0 (3:0)

Pionirji

Maribor A : Maribor B 2:0 (2:0)

Maribor (mladina) : Grafičar (Sobota) 3:0 (1:0)

